

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO. 15. LEDEN 1907.

Číslo 1.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

S radostí zaznamenáváme neočekávaný výsledek štvání zpátečnických živlů v New Yorku, výsledek udavačství proti tamní české škole svobodomyšlné a volnému lidu našemu v tisku anglickém. Naši dali se do práce a zřídí si pěknou, moderní a všem požadavkům vyhovující školu svobodomyšlných, na jejížto zbudování dosti příspěvků již sešlo se v dotyčný fond. Naši bratři a sestry ovšem práce té se účastní a my přejeme ji jen zdar úplný.

V dnešní tak zvané "praktické době", kdy veškeré lepší snahy zatlačovány jsou do pozadí dolarovými znaménky, kdy vznešené zásady, oslavy zesnulých velikánů slouží jako záštita k nízkému výdělkářství, k laciné oslavě národních kramářů a často k povzbuzení obchodu obratných "kšeftsmánů", kdy veřejnost cení vše jenom dle plného měšce — v takové truchlivé době tím jasněji zazářil čin starého harcovníka svobodné myšlenky, F. B. Zdrůbka, o němž jsme se v minulém čísle "Sokola" dočetli. Každý ví, že novinář česko-americký, čím poctivěji a upřímněji pracuje, tím méně může kojiti se nadějí, že práci svojí zajistí si bezstarostné stáří — a ze skrovných úspor svých darovati tisíce dolarů na šíření svobodomyšlnosti, jako to Zdrůbek učinil, jest skutek, k jehož pravému ocenění nedostává se nám slov a pohlížíme naň jen v tiché, hluboké úctě. Tímto činem, provedeným bez veškerého veřejného oznamování, provedeným tak tiše, že nejbližší přátelé jeho teprv později se o něm dozvídali, postavil si Zdrůbek nehynoucí pomník v srdci každého upřímného svobodáře — pomník, který zastíní veškerou tu kamennou nádheru, vypínající se nad rovy našich boháčů, kteří čím více otevírali svá ústa, tím pevněji zavírali své kapsy! č.

Volná myšlenka není, jak namnoze se soudí dílem nové doby, ale jest tak stará, jako sama myšlenka a celý její postup a výsledky doby poslední pak zvláště přičísti lze zajisté jen právem na vrub pokroku veškerého. Proto ta zbytečná kalafuna, házení kletbami, proklínáním, zázraky a papěžské encykliky dnes již černým ptáčkům nepomohou, jakž viděti z úplné rozluky státu od církve ve Francii, rozkvetu a postupu volných lidí ve Špa-

nělich, v Itálii, v Anglii ano i Jižní Americe, o nás ve Spojených Státech ani nemluvě.

Někteří bratři nemile nesli, že v debatě o zbudování společné tělocvičny v Chicagu prohlásili jsme, že přelháváme českou veřejnost, když stavíme tančírny neb zřizujeme tělocvičny ve sklepích a při tom voláme, že "pečujeme o tělesnou i mravní výchovu mládeže." Odpovídáme bratřím oněm zcela upřímně a otevřeně, že jsme hotovi při nejbližší příležitosti slova ta opakovati. Veřejnost jest stále klamána spoustou jiných spolků a společků a jest nejvyšší čas, aby aspoň sbory sokolské činily jakousi čestnou výjimku. Odváží se někdo tvrditi, že místnost, byť sebe nádhernější, může vyhovovati dvěma účelům — tanci a tělocviku? Odváží se nám někdo tvrditi, že lze mluviti o pěstování zdraví — pod zemí? Nikoliv — ale my jsme byli až posud příliš vyhýčkani samou chválou, lichotivé fráze "o bujarém Sokolstvu plnícím věrné své poslání," "o věrných následovnicích Tyrše" a p. zněly nám příliš dlouho v uších, že jsme se naučili jim věřiti a ký div, že ostré slovo pravdy nemile se nás dotýká! Ale my si na pravdu zvykati musíme — neboť poznání pravdy bude prvním krokem na cestě k lepší budoucnosti. Nečiníme žádného rozdílu v sokolech — naše slova týkala se právě tak nás, jako týkala se bratří z tábora druhého — na obou stranách je stále plno pěkných slov, zvučných hesel — ale ten pravý účel náš, vzorná výchova tělesná a mravní až posud v obou táborech truchlivě pokulhává. Mládež se nás proto straní, staří upřímní pracovníci vidouce marnost svého snažení, vzdávají se činnosti a jest tudíž nevyšší čas, aby slova pravdy nacházela u nás vlídnějšího přijetí — aby od pěkných slov přešlo se k opravdovým činům. č.

Zeptejte se Carnegieho co soudí o Rockefellerovi, aneb tažte se lišáka jestli liška měla pravdu, když udávila sousedovic slepici, jestli měla právo. A co ten lišák by vám řekl potutelně se usmívaje a jazýčkem si pomlaskuje? Řekl by jednoduše: "Tot' se ví, že liška byla v právu, nejen z ohledu toho, že přece musí také žít, ale i k vůli tomu již, že ta pitomá slepice neměla rozhodně žádný "busi-

ness" lézt lišce do cesty, a jestli již vlezla pak neměla dávat svou "osobní zášť" proti veškerému plemeni liščímu tak na jevo.

"Národní Slovenský Spolek" vedle všech jiných podniků národních a dobrých na vzdělání a povznesení jména zubožené Slovače, má jedno zvláště krásné zařízení na podporu chudé slovenské mládeže studující, doma i v Americe. Uděluje ročně celou řadu stipendií těm, kdož náležitě podají průkaz schopnosti a vedle toho zašlou písemní literární práci slovenskou, jako na důkaz, že uchazeč jest nejen mocen jazyka svého mateřského, ale že dovede i jako Slovák cítiti a na budoucno se zaváže i pro dobro Slovače doma, aneb v Americe pracovati a tak za prokázané dobrodiní se odvděčiti. Stipendium takové neudílí se jako nějaká podpora chud'asovi, aniž jest půjčkou nějakou vůbec, leda snad v ohledu mravním, jakž podotknuto již.

K účastenství na závodech v Praze u příležitosti pátého sletu všesokolského přihlásily se dosud svazy: Francouzský, belgický, italský, luxemburský, maďarský, nizozemský a český, mimo celé řady jiných hostů. Každý ze svazů smí se účastniti závodů toliko jedním družstvem a jest přímo jisté, že mnohá družstva eizá půjdou i s našimi v závod o přebor na poli sokolském. "Tuhá práce čeká tudíž naše borce," dí "Sokol" a doufá, "že palma vítězství nesmí býti odvezena z vlasti Tyršovy a Fuegnera." A jestli naši borci N. J. S. přispějí jen poněkud, dle sil svých k tomu, aby Sokolstvo české znovu a znovu podalo doklad o vůdčích svých schopnostech, aby ukázalo světu v čem záleží opravdová snaha a práce mohutných řad zkázněných, budeme dojista jen spokojeni, jako očekáváme od vlastních hochů svých a sester mnohé po jejich návratu.

Kdo čte bedlivě zprávy denních časopisů, setká se často s velice truchlivými zjevy. Dnes čteme o nešťastné české rodině, jejíž živitel přišel v továrně o život neb k zmrzačení a ubohá žena s řadou útlých dětí zůstává úplně bez prostředků. Minulé zimy byl v českých novinách vyličen velice pohnutlivý případ, kde dlouhou chorobou postížený muž nebyl s to závazkům svým dostáti — bezcitný domácí vyhostil rodinu z bytu a tato nucena byla hledati přístřeší na policejní stanici. Téměř den co den čteme o truchlivých případech, kde chudé rodině přivezen byl domů zmrzačený syn — často jediná podpora ovdovělé matky; čítáme o nehodných, bezcitných mužích, kteří v třeskuté zimě v noci vyženou rodinu svou na ulici — a jsou-li za bestialní čin svůj vsazeni do vězení, trpí pak rodina, jelikož zbavena jest jediné podpory. Takových truchlivých případů mohli bychom vyjmenovati celé řady. Ale nikdy ještě nezapadlo útlocitným ženám, združeným v některý

dámský spolek, aby o takovém případě ve své schůzi pojednaly a ochotně nabídly příspěvek nějaký k ulevění bídy své nešťastné družky; nikdy jsme ještě neviděli, že by časopisy při sebe truchlivějším případě zaplavovány byly srdečijímajícími zaslány. Při takových zjevech jen pokrčí se útrpně ramenoma a ozve-li se přece tu a tam hlas, je to hlas ojedinělý, jenž zůstává hlasem volajícím na poušti. Zdá se, že chce-li kdo v srdečích našich vzbuditi pocity opravdové lítosti, pocity soustrasti, chce-li kdo, aby spolky útlocitných žen o jeho osud se zajímaly, musí — brutálním způsobem zavraždit svoji ženu. č.

Pro závod družstev Č. O. S., přístupný závodníkům cizím, navrhl technický odbor pátého Sletu Vsesokolského, jako povinné náradí bradla, hrazdu, koně na šíř, skok do dálky, běh a sletová prostná, pro cvičení volné kruhy. Mezinárodní závod družstev tělocvičných Svazů evropských bude velice obtížným, jaký málo kdy Evropa viděla. Pro závod zvoleno z náradí bradla, hrazda, kůň na šíř, skok do výšky — 1.75 m. počítá deset bodů, — skok do dálky — 5.60 počítá deset bodů. Skáče se dvakrát, jednou odrazem nohy levé, pak pravé (dosažené míry se sečtou, dělí dvěma a výsledek podléhá teprve roztrídění) běh na 150 metrů, vzpírání 40 kg. činky — 20 vzepření čítá se za deset bodů — a cvičení prostná. Navrhované dané sestavy přesahují daleko míru obtížnosti závodů dosavadních. Přinášíme na těchto místech, aby naši jak náleží si povšimli a o dosahu vlastního závodu a práce tělocvičné v Praze měli náležité ponětí, hotovíce se dle toho všude tam, odkud borci naši vyslání budou.

Také my máme proč se radovati z vítězství Čechů v Budějovicích, již ve správě města zvítězili skrovnou většinou nad Němčíky uchvatitelskými. A proč? Inu byli tu naši v prvých řadách a byl sokol a bratr, jenž zkázněné ty šiky vedl v boj. Sokolstvo pořádající na půdě ohrožené slety své za pomoci hlavně br. Dr. Zátky, získávalo v Budějovicích sice jen poznenáhlu pole prací svou soustavnou, však tentokrát došlo na výsledky a ty jsou vítězstvím Čechů budějovických, "jimiž Sokolstvo vplétá si nový lístek do slavovence svého působení národního," jakž dobře "Prapor" dí. Tak vida nejsou ty slety sokolské, ty závody naše zrovna tak jen zcela bez významu a ti bratři a činovníci sborů mnohých, jimž ještě dnes jest líto nějakého toho dolaru na vyslání i našich boreů k průkazu práce Tyršovy do Prahy, jako na lacinou na parádu, mohou se vzít hodně pěkně za nos. Příklady táhnou a naši vidouce co vlastně to Sokolstvo jest navrátí se k nám posilnění a utužení k novému rozmachu i našich řad.

Neradi mícháme se do sporů jiných organisací, neboť neznáme veškeré podrobnosti sporů povsta-

lých a jsouce jen vzdálenými pozorovateli, mohli bychom snad při pronášení úsudku dopustiti se nesprávnosti — někdy i nespravedlnosti. Ale nejsme s to pominouti mlčením posudek, jaký přinesl Pok. Západu o odstoupení br. Paldy z pořadatelsví orgánu Č. S. P. S. Praví mezi jiným: "Domníváje se, že učiní Jednotě rozruch a snad dokonce i nesnáze, zřekl se redaktorství. Neváháme tvrditi, že na dně jeho duše doutnala přece jenom jiskra naděje, že Hlavní Úřadovna přijde s prosíkem. Ale ta nepřišla." Nechceme zastávati se Paldy, dovedl by toho on sám lépe, kdyby chtěl na takové dětinství odpovídati — ale pouze chceme projevit své překvapení nad tím, že i "Pokrok Západu", jenž v poslední době jal se též hráti úlohu národního reformatora, nelíší se v ničem od takových listů, které vidí největší úspěch svůj v tom, mohou-li na nepohodlnou osobu — at' již právem nebo neprávem — vychrliti spoustu jedu. Palda jest příliš stár, nežli aby se děkoval a při tom očekával, že jeho resignace nebude přijata — něco takového dalo by se snad očekávati od nějakého 20letého, slavomamem zpitého vzdychálka — ale lidé zkušenosti a věku Paldova mají takové malichernosti již dávno za sebou. To věděti musí i redakce P. Z. a proto pohlížíme na poznámku její jako na něco, co nesrovnává se s důstojností vážného listu. Jen stříkejme jedem, osobní zášti a blátem po zasloužilých lidech a zítra píšme bolestné nářky nad tím, že staří pracovníci veškeré činnosti se vzdávají a mladých že jsme pro národní věc získati nedovedli a uvidíme kam to dopracujeme! Před nějakým časem četli jsme kdesi úvahu o tom, čím to jest, že právě dívky bývalých národních pracovníků českého živlu nejvíce se vzdalují. Odpověď na otázku tu nalezneme snadno v podobném nízkém osočování, bezdůvodném hanobení jedni druhých — neboť ten, kdo stal se útoků podobných obětí, sotva své syny nutiti bude k tomu, aby za svoji poctivou snahu a nezištnou práci dali se též veřejně pranýřovati. č.

Zdá se nám, že chceme-li proniknouti do širších vrstev lidu našeho jako jediní obhájci naší školy tělesných cvičení, že pouze sokolský tisk nestačí, když nepostaráme se o jeho rozšíření a výdatnou podporu i po části oznámkové, jež u nás arci musí být prvního rázu a nikoliv ceny pochybné. Máme mnohdy dosti praktických článků, jež v celku dosti dobře se čtou, třeba snad mnohé byly i z počátku nezábavnými, chovajíce v sobě mnoho, rad a výtek. Však nevdá, dnes již vychovali jsme si pěkný kruh čtenářů i mimo řady naše a nehovíce nikterak choutkám mass, získali jsme věci naší sokolské došti příznivců. Však těch mělo by být více a proto bude třeba, abychom nejen listem svým ale i jinak rozmnožili naše agitační prostředky. Jedním z prostředků nejpůsobivějších jsou naše závody, těm vě-

nijme plnou pozornost, co zatím látka tam v pořadu technickém obsažená se upraví a pošle listu, který způsobem tím do roka ještě více materiálu nashromážditi může, mimoděk, abychom tak děli, pro všechny evičitele naše a učitele. Jen vůle trochu a přičinění.

Ve všech moderních tělocvičnách, ano i tam kde jen sport se pěstuje jsou zavedeny občasně prohlídky lékařské všech evičenců a závodníků ovšem hlavně. U nás na dohlídku lékařskou ještě nedošlo a sice z toho jediného důvodu, že zdá se nám asi něco podobného zcela zbytečným. A přec na kolik mohlo by se prospěti ku příkladu dětem křivici a jinak trpícím, na kolik evičencům u nichž zárodky tuberkulosy se jeví, aniž sami by o tom měli jen tušení, kdežto okolí jejich za v čas chrániti by se mohlo a.p. Avšak nač mluvit o takových a podobných opatřeních v tělocvičnách našich, kde hned po zábavách ve zvednutím se a "čistém" prachu začne se evičit, ba i dorost a žactvo se namáhá. Nač poukazovati za takových a podobných poměrů namnoze na důležitost a náležitý záznam rozedmy prsní jednotlivých evičenců, poukazovati na naprostou čistotu místnosti, hojnost vzduchu i slunce a náležité zařízení šaten, sprech a koupelí. Z ulice přímo do tělocvičny se veházeti nemá, jako žiněnky tamtéž vyprašovati se nesmí, také plvati na podlahu a kouřiti v téže místnosti nebudiž dovoleno.

Chicagský "Duch Času" uveřejňoval velice zajímavé pojednání z pera presidenta Roosevelta "Silný život" (Strenuous Life) a ačkoliv pojednání to obsahuje mnohé krásné myšlenky, bedlivý čtenář pozastaviti se musí nad podivnými vývody, kde náš rázný president uvažuje o pravém "amerikanismu". Tak v odstavci, pojednávajícím o lásce k vlasti praví s nadšením, že "láska k vlasti musí býti tak mocná a vroucí jako láska k ženě." Ale opět tam, kde uvažuje o "amerikanismu", praví: "Třetí význam v slově amerikanismus týká se zdomácnění těch, kdo k nám přicházeli. Musíme z nich učiniti Američany v každém ohledu: v řeči, v politických názorech a zásadách. Vítáme Němce i Irčana, který se chce státi Američanem, ale nemůžeme potřebovati žádného cizince, který se nechce odříci své národnosti. Nepotřebujeme žádného Němce-Američana a Ira-Američana, kteří by chtěli tvořiti zvláštní vrstvu v našem politickém a společenském životě. Nemůžeme nikoho jiného potřebovati, než Američany, a jsou-li jimi cele, pak nám může býti lhostejno, jsou-li německého či irského původu. Nemáme naprosto potřebí v našem zdravém americkém společenství míti německo-americký nebo irsko-americký kmen." Pan president velebí vlasteneectví — ale od přistěhovaleců žádá, aby rázem zapomněli na svoji vlast' a stali se Američany. Porovnává-li pan president lásku k vla-

sti s láskou k ženě, co by řekl on, jako pravý typ vzorného manžela, kdyby jiný na lásku k ženě své zapomněl při spatření ženy jiné, byť sebe krásnější, majestátnější? Chováme hlubokou úctu k prezidentu Rooseveltovi, ctíme ho jako vzorného chotě a otee, jako vzorného, poctivého občana, nanejvýš neohroženého presidenta, ale s tímto jeho vývodem nejsme s to se smířiti. My věříme, že přistěhovalec může býti dobrým občanem této republiky, anižby rázem zapomněl na tu píd' půdy, na které stála jeho kolébka. Kdo lehce zapomene na svoji původní vlast', nemůže býti ani dobrým občanem americkým, neboť takový i svoje zásady, svoje přesvědčení dovede měniti, kde mu kyne větší zisk, větší prospěch. Vstoupí-li muž v sňatek se slícnou, mladistvou chotí, nezapomíná při tom své staré matky. Jest hotov nový svůj domov svým životem hájiti — ale špatným člověkem by byl, kdyby od chvíle sňatku zapomněl na povinnosti své vůči staré matce. Slícná Columbia jest naší chotí, pro její dobro pracujem, jí chceme krví svojí hájiti, ale při tom nepřestáváme býti dobrými občany americkými, když nezapomeneme naší staré matky, vzdálené a povždy drahé Bohemie!

č.

Nepřátelé naši, když chtějí nám v kruzích cizích a amerických vůbec působiti hodně velikou ostudu, prohlásí o nás živlu volném a těch zpropadených lidech co patří k Sokolu, že vydržujeme si "svobodomyslné" školy vlastní, kde učí se nevěře a p. A my chudáci máme tak zvané "svobodomyslné" české školy, kde používá se klerikálního z Čech dovezeného slabikáře s rakouskou hymnou a v nejpokročilejší osadě leckdes v Nebrasce za učitele pořídíme si pro naši českou školu leccjaké chlapisko, mravně spustlé individuum, jež methodistickým "Reverendem" se jmenuje, aneb dovolujeme, aby dítky naše "svobodomyslných rodičů" ráno šly do české svobodomyslné školy, aby odpůldne podívaly se ku sestře učitelce, také sokolce do "Sunday school." V tom mnoho jest provinění, našeho, jako pravdou zůstává, že v našich "svobodomyslných" školách náboženství se neučí, jako ve školách veřejných se děti nesmí, čili že my jsme a v očích Američanů měli bychom býti více nežli všichni ti, kdož sektářské školy po celé svobodné Americe zakládají a mnohé instituce země této jen ohrožují. Ano měli bychom býti více, nežli ti, kdož ozbrojenou moc čili stát ve státě si zřizují na ochranu svého katolicismu, dorost ve evičení se zbraní udržují a spolky zakládají, jimž svrchovaným pánem není prezident této republiky, již občany jsou, ale kdosi "neomylný" tam někde v Římě.

A zase uplynul rok plný nadějí a hned zase plný mnohého sklamání. My u listu snažili se, ano

dovolíme si tvrditi, že dali jsme listu svému vlastní ráz, jenž zračiti se musel v každém jeho řádku, kdy za pravdu jsme se bili zde, abychom tam spravedlivým a poctivým posudkem hleděli získat nápravu. Nezdařilo se nám vše, není vše ještě tak jak by býti mělo a my sklamáni jednak, přec jen doufajíce, vstupujeme v rok nový, v rok veliké práce sokolské, jež chystá se při pátém všesokolském sletu v Praze a kde naše N. J. S. svými družstvy na poli závodním zastoupena bude, důstojně representována. Přičinovali jsme se, aby choroba doby naší, jež nese se všude jen spoustou planých frází a řečí, činy se prokázala, přičinovali jsme se, aby všechno to ramenářství, kupčení se zásadou a všeliká polovičatost aspoň z našich řad zmizely, nabádajíce k působnosti rázné a rozvázné k podnikům ceny skutečné a trvalé. vedle všechny opravdové činnosti v tělocvičnách našich, kde utužení, křepost a vytrvalost vždy hlavním byly vodítkem u veškeré práci naší. Nesplnilo se vše co před rokem myslí naší rozechvěnou háralo, co vše stavěli jsme si, jakoby do předu v pořadu svém, však přece nejedno bylo vykonáno, navzdor těm mnohým a přímo hrozným nástrahám živlů nám nepřátelských a zpátečnických. My nelekali se však, ba ani ne tehdy, když to tak zvané "veřejné mínění", které u nás pohodlně za každý sebešpinavější koupíte dollar, pomíjelo práci naší, když hanobit již nemohlo. My nelekali se, protože víme co náleží činnému a smělému, protože známe povinnosti své a proto znovu za Pravdu a Volnou Myšlenku chceme v před a dál!

Opakujeme poznovu a s důrazem na místech těchto, že tam kdekoli sbory naše a členstvo naší jednoty stalo se obětí sporů a útoků všeliké černé chamradě, žeť třeba účinně útoky nejen odrážeti a stavěti se v pevný šik, ale opláceti, pokud lze stejnou, neustoupit ani o píd'. Držeti se v pouhé rezervě dnes již nestačí, jako spíše postup na celé čáře. Kdo z lidí našich svobodomyslných nejde s námi jest proti nám, kdo nosit chce na obou ramenou, at' není bratrem našim, aneb sestrou, každou takovou "svíčkovou" bábu, bratra "studeného" čím dříve odstavíte z řad našich tím lépe. Neslušíť sokolu, aby nevěděl jak hájiti práva k volnému projevení každé myšlenky lidské v oboru náboženském, politickém a sociálním, jako nesluší sestře, at' již vdané, matce, aneb dívce, chce-li býti sokolkou, aby podle prohlášení zásad našich se neřídila, koketovali mohla beztréstně, zde s Proutovinou, tam s jinou salaší a p. Každý český člověk, který si přes neblahé vlivy klerikální výchovy zachoval smysl pro veřejnou čest' a poctivost, musel dojísta jen s hnusem odvrátiti se od toho co stalo se proti Sokolstvu v Baltimore a hned na to proti svobodomyslné škole v New Yorku, udavači a ostouzeči kazateli a kněžími českými v tisku anglickém

Každý svobodomyšlník musel až na dno své bytosti býti pobouřen neslýchanými případy klerikální nízkosti, jež hanobila vlastní lid jen proto, aby tím spíše na missie se získalo a podpory Američanů, jako své doby stalo se s "bratrovražedným letákem", za který ještě dnes vyplácí se původci jeho jidášský žold americké traktátní společnosti. A ku podivu ten útok v Baltimore na Sokolstvo vedený na vlas podobá se onomu v New Yorku, třeba se na mnohých místech také "svobodomyšlných" tak rádo přehlíželo, podobá se jako vejce vejci. V obou případech se mluví o "nemravném" tisku svobodomyšlném, ano i o listu našem a o tom, že by se mu měla odnítí doprava poštovní jakož i o zkázonosné nevěře, již učí prý se v našich školách a tělocvičnách. Takové jsou tedy ty cesty klerikalismu, cesty nastupované proti vlastním krajanům vždy a všude znova a znova ve jménu nejsvětějších věcí člověka! A jak veliké jest provinění toho živlu volného, jenž nechce platit na kostely, na kněze a kazatele a řídě se vlastním rozumováním ve vlastním vzdělání, utužení a uzdravení vidí to tam slibované nebe, již zde na zemi, když dobré konati se snaží. Udařači, onen v Baltimore, jako onen v New Yorku jsou oba pokrevenci vyšší z jednoho lůna, oba stejné ničemní a stejně nebezpeční lidskému pokroku. Proti takovým a podobným zmijím budiž boj soustavný zahájen, opovržení v naší české společnosti úplné, vyloučení ze všech kruhů českých lidí pokrokových a především ze sloupců českých listů, ba i jejich části oznámkové. Kdo chceš, rozuměj!



LÉK PROTI "NEVĚŘE."

Ukázka z našich prací v časopisu "Truth Seeker".

Málo jestli vůbec jaké udaje v rozhovoru o nevěře, těšily se kdy větší pozornosti, nežli právě ony o peklu a nebi. O prvním se mluvilo a stále opakovalo všude a za každé doby, když chtělo se nám to věčné trápení a zatracení nám svobodomyšlným vtlouci do hlavy kazately a kněžími všelikých různých sekt a denominací, jako varování poslední, tak abychom se vrátili k velikému a svatému jménu boha nejvyššího. Nám kázali o peklu usilovně a co nejvíce, malujíce nám milosrdenství boha bílou barvou nebes a peklo v barvě rudé, se všemi těmi mnohými nesmysly, překrouceními a povídáními proti tomu samému bohu prý lásky, soucitu a trpělivosti, milosrdnému vůči všem stvořením a přejícímu si jen, aby spasil všechny padlé a vysvobodil. Tento bůh všemohoucí a silný nad všechno naše pomýšlení, který v jedné vteřině způsobí neštěstí jako ono bylo v San Francisku, jakž víme, hned v druhé vteřině nás prý zachrání ode všeho zlého. A to tentýž bůh, který přece ví o všech těch učeních z bible, ví o všech našich chybách a chybách v té knize — jež

rozšiřuje se po celém světě ve všech jazycích všech lidí — tentýž bůh dovolil překladatelům "veliké knihy" své, aby udělali chybu, hroznou chybu! Ano, chybu jediného sice slova, však takového druhu, že lidé inteligentní, at' již kdekoliv povrhují a povrhovati musí "tím písmem svatým."

U mnoha příležitostech předmět tento se přetřásal, a tu najednou objeví se kazatel dobrý dost a poctivý zároveň, jenž má dosti odvahy, aby pověděl nám, že nevěra, svobodomyšlnost a každé volné myšlení lidu jen přivoděno bylo teorií bible o peklu a věčném tam trápení.

A kazatel ten našel lék proti nevěře. Našel jej v jednom jedinkém nesprávném přeložení jediného slova bible. Ani by jste nevěřili, ba co více on zná cestu do pekla i zpět; on ví kdo všechno se tam nachází i doufá na záchranu mnohých. On všechny nás zachrání a to pouhým jedinkým slovem, a to slovem, jež způsobilo více zla, více bolesti v srdcích mnohých, více mysle trápení, nežli všechny jiné strasti prý dohromady.

Po mnoho a mnoho století a let následovníci páně etili boha a jeho písma, a všichni znali, že starý zákon v jisté části své čili bible psán byl v jazyku hebrejském, kdežto zákon nový psán byl řecky, však nikomu ani nenapadlo, že by slovíčko peklo všude jakž použito ve starém zákoně jest vlastně špatným překladem hebrejského slova "sheol", které v každém případě znamená hrob, jámu aneb hrobku, jakž kazatel C. T. Russell nám tuhle objevil v Alleghany. Tot' opravdu zajímavé, žádná pochybnost, a ukazuje jen nezvratně, že dotyčná jednota, jež vydává podobné traktáty a rozšiřuje z Philadelphie, začíná poznávat nebezpečí vlastního rozumování a uvažování lidu — čili že kazatelové a kněží pozorují s hrůzou, že blíží se již konec "svatých knih" jejich, když lidé začínají mít své vlastní názory o všemohoucím bohu, který měl by býti větším ve spravedlnosti své, moudrosti, lásky a moci, nežli my sami.

Avšak dejme tomu, že tento chybný překlad jedinkého slova "sheol" dokážou, dejme tomu, že tuto jednu chybičku napraví co nejdříve jim bude možno, tu pak hned ale, když již opravy zaváděti počnou, budou muset ještě lecos jiného vysvětliti, ještě jiné zřejmé chyby, pohádky a záhady, jakž je obsahuje ta "kniha kněh". Musí nám vysvětliti proč v knize ničeho se v pravdě nepovídá o životě vůbec, o životě, který povstává složením jistých organických látek, jakž je příroda si opatřila; musí vysvětliti, proč sloučení těchto látek a hmot vede k životu všude kde pohyb se jevil a styk oněch látek vzájemný a proč vše to připisuje se někomu, jehož nazývají bohem, a nikoliv živoucí hmotě, jakž se se všemi těmi různými látkami lučebnými jeví každé chvíle v té stálé přeměně z neživoucího v živoucí, v nás samých i kolem nás. Musí vysvětliti, jakž jim

Mathews dovodil, jak to že živá hmota počala bytí své v jistou určitou dobu, kdesi z čeho si procesem jen lučebním v dějinách světa celého a povstala pozenáhlou, aneb z prázdna vesmíru. Musí vysvětliti neznámou životní energii, kterou v úkazech její všude smysly svými objímáme a to prostředníkem jejím, jež vibrací či chvění zoveme, zde nazývají to pak životem a tam provází spasením po smrti pro ty, kdož modlili se a věří v Ježíše jako spasitele svého. A pak musí nám ještě dokázati nad veškeru pochybnost, že takový člověk, jako Ježíš i opravdu žil.

Avšak, když již to slovo "peklo" má se odstraniti z písma "svatého", jako slovo chybné, špatně přeložené, a když již i jiné chyby a předstírky různé se také opraví, tož pro nás jako svobodomyšlné a osoby rozumování zvyklé, již rády k logickým dochází závěrkům, hned se tu vyskytne nápad, že zcela právem lze tvrditi nám, **není-li pekla, že ani nebe asi nebude.** Čili, že bible jednoduše se mýlí v obou případech. Podle toho povídání a tvrzení, že ti — "kdož zemřeli, aniž by přijali Krista jako vykupitele svého, aniž by vzali na se jediné jméno dané pod nebem a lidu, již bychom zachránění byli" — IV, 12. — muselo by být rozhodně nesprávné a klame jen.

Kazatel Russel praví, že by nerad tak důležitý předmět jako peklo projednávatí chtěl způsobem sensačním, a my chceme mu věřiti; však touže dobou musíme tvrditi že promlouváním o pekle a zbavením se nepohodlného tohoto problému na jedné straně, zbavením se pekla vůbec, na druhé straně mimovolně snad, připravil následovníky pána svého a ovečky své o naději, že najdou nebe božské milosti a shovívavosti. A jestli není nebe, kde ve jméne pravdy, dojdete tedy vašeho spasení? Kde jest ta lidská bytost civilizovaného aneb i méně vzdělaného národa, od níž očekáváte, aby věřila vám dnes, když na zítří ji řeknete, že vše co povídali jste a kázali včera bylo nesmyslem, chybou? Čtenář náš bude asi zvědav co kazatel onen vlastně prál. Čti jen těchto pár řádek, o tom, jaký má "Lék proti nevěře":

"Pakli tohoto odpoledne se mi poštěstí přesvědčiti vás, že písmo svaté vlastně neučí nesmyslnou theorií o věčném trápení, jakž dosud na základě udání se za to mělo — pakli naproti tomu ukážu vám, že slovo "peklo" v písmě svatém jest logické a zcela rozumné, doufám, že postavím mnohého na pevnější půdu, tak aby zjednala se znovu do jisté míry víra v bibli, jako slovo boží. A když jsem takto mysle vaše připravil, poznáte, že není tu chyby základní v písmě, jako není chyby ve výkladu jejím, leda z dob všelikých barbarských vyznání dávných, jež křivě posuzována byla, jsouce podstaty biblické. Doufám tak položití základ pro váš budoucí vzrůst v poznávání

a šlechtnosti. Nemohu dojistu většího požehnání od pána pro vás žádati, jako právě ono, jež vniklo v srdce mé vlastní a život můj a sice lepším poznáním písma pokud se týče směru tohoto.

"Přičiním se, abych vám dal důkazů z písma, že peklo bible není místem trápení a věčného zatracení vůbec; že slovo to vlastně týká se stavu smrti, hrobky, hrobu. Ukážu vám, že písmo učí, že oboje dobré i zlé stejně půjde do biblického pekla, hrobky, hrobu, a že jejich naděje ve spasení jest vzkříšení — jehož dostane se jim z moci smrti pak v dobu tu jakž bůh za dobré uzná.

"Vy všichni víte, že starý zákon v části své psán byl jazykem hebrejským a nový zákon po řecku. Začneme se starým zákonem. A tu shledáme, že slovo "peklo" všude celým starým zákonem jest překladem hebrejského slova "sheol", jež vyskytuje se tu 66krát, a slovo to jest přeloženo na tři různé způsoby, pokud naši prosté mluvy se týče; 32krát se překládá jako hrob, 31krát jako peklo a třikrát jako jáma. Mělo však být přeloženo v každém případě stejně stejného významu jsouce, jako hrob, jáma, hrobka. Ano ve dvou případech kde v obecné mluvě dalo by se použití jako peklo snadno, pokud textu se týče, jest poznámka hebrejská na okraji listu, že slovo znamená výslovně hrob."

Dáváme rozhodně kazateli tomu všecken kredit, jaký jen zaslouží. Jsme rádi, že přiznává jednu chybu bible, a mezi tím co těšíme se i na jiná přiznání i jiným směrem, musíme jej ujistiti, že jedinou silou u nás vůdčí jest ROZUM, a ten nám ještě nikterak nepovídá, že tato jeho oprava aneb i jiné opravy by mohly zachrániti nevěřece. Ostatně také mnoho v celku nedokázal, aniž zdůvodnil vůbec jak a co, a proto na nás vlivu mítí nemůže nijakým způsobem, již také proto ne, že dávno již jsme měli silné podezření, že písmo se dělalo na zakázku, a měnilo vždy dle toho jak si toho nějaké ty osoby autorativní jen přály v těch dnech kdy se psalo. Dnes pak se jednoduše ty věci všechny moderně natrou a přispůsobí, jak se právě hodí do krámu moderního života a to lepší pochopování lidu věcí všelikých a rozlišování co jest co, se jednoduše obejde, aneb tak přičiní, aby zaslepovalo znovu.



STAVBA K SPOLEČNÉ TĚLOCVIČNÝ V CHICAGU.

(Opozděno z min. čísla.)

V měsíci listopadu svolána byla do místnosti Plz. Sokola schůze, o níž zástupci různých Jednot chicagských měli projevití své náhledy o zamýšlené stavbě společné, vzorné tělocvičny v Chicagu. Za Sokol Čechů promluvil br. Kotek, za Sokol Tábor br. Vlk, za Slov. Lípu br. Jurka, za Sokol Slávský

br. Košar a za Plz. Sokol pisatel. Náhledy všech (až na br. Košare) vyzněly v ten smysl, že mají-li chicagské Jednoty opravdu dostáti povinností svým jako spolky pečující nejen o výchovu tělesnou, ale též jako spolky národní, musí odhodlati se k společné práci a zříditi v Chicagu ústav, jenž by dorost vábil. Nestane-li se tak, pak řídnuoucí řady Sokolstva nebude z čeho doplňovati a pravá činnost sokolská bude záhy náležeti minulosti. Když došla řada na nás, abychom na některé námítky odpověděli, byla doba již příliš pokročilou, že nebylo lze o věci obšírněji promluvit a proto zmiňujeme se o některých hlavních bodech nyní, majíce za to, že větší účinek budou mítí důvody naše v orgánu, nežli na tribuně řečnické, kdy posluchači jsou již unaveni a nevěnují řečím příliš pozornosti.

Bratr Kotek pronesl jen jedinou obavu, a sice, že jsme příliš rozptýleni. Avšak doprava pouličními drahami jest nyní tak dokonalou, že i ty nevzdálenější části města valně zblížila — a mohou-li čeští mladíci jezdit dvakrát až třikrát týdně do města, zajisté nebylo by jim obtížné jezdit do tělocvičného ústavu českého. Co pak se dětských škol týče, mohl by silný sbor lehce vydržovati odbočky v různých částech města.

Br. Jurka souhlasí s myšlénkou, ale přimlouvá se za to, aby v projektované budově sokolské dopráno bylo místo i českému divadlu. České divadlo vykonalo pro nás mnoho, náleželi jsme po celou řadu let též k divadelnímu ochotníctvu, ale po nabytých zkušenostech jsme toho náhledu, pokud by náklad na stavbu budovy nésti musilo výhradně Sokolstvo, že by nebylo záhodno v ústavu tělocvičném pěstovati též divadlo. Čím více řemesel, tím větší bída. Čím více účelů, tím méně opravdové práce. Účel sokolů jest vzorná výchova tělesná a s ní ruku v ruce krácející výchova mravní a budou-li chtít to-muto věrně dostáti, nezbude jim času na účele jiné. Ponechme divadlo ochotníkům. Stavba tělocvičny s divadlem znamenalo by větší náklad, následovně tedy i větší dluh a veliký dluh bude mítí za následek zase jen výdělkářství. Jakmile sokolský sbor nucen jest ohlížeti se po výdělku — ty tam jsou čisté, ryzí zásady, na nichž Sokolstvo státi má. Důkazů toho máme kol sebe víc než dostatek. Bohaté české Chicago může si snadno postaviti samostatné české divadlo — a doslýcháme se, že se o tom jedná — vystavme si my ústav, vyhovující jen našim účelům a záhy seznáme, že vykonali jsme svoji povinnost jak spolky tělocvičné, tak i spolky národní. Co činnost sokolskou u nás až posud duší, jest spousta různých jiných účelů, v nichž se ten hlavní ztrácí.

Nejvýznamnější námítky proti zamýšlené stavbě přednesl br. Košar, ač významu její uznává. Pravil, že kde jest upřímná láska k věci sokolské, opravdové porozumění, tam že sokolové dovedou evičiti i ve

skrovné tělocvičné. Br. Košar jest umělec — idealista — a jako všichni idealisté, přehlíží stránku praktickou. Obviňoval sbory sokolské, že nemají dorostu, že si ho nevychovaly a že nemají nyní z čeho své řady doplňovati. Ale ať jest vše pravda, co byl řekl, zapomněl uvést, že právě proto dorost ztrácíme, poněvač cizí, dokonalé, vším pohodlím opatřené ústavy tělocvičné ji více vábí, nežli naše taneční síně, nebo tělocvičny ve sklepích. Nežli můžeme na mládež působiti, v ní jiskru českého citu probouzeti, musíme tu mládež napřed získati. A tanečnickami neb sklepy ji nepřivábíme. Co nám bude platno, když hlouček nás nadšených, upřímných pracovníků bude v skromných tělocvičnách horovati o krásných snahách a cílech Sokolstva, a mládež se nám bude na dále odcizovati? Nevykonáme více dobra, když vzhopíme se k dílu, shromáždíme se pod jednu střechu, zařídíme vábnou, všem požadkům vyhovující tělocvičnu a pak svoji snahu obrátíme k tomu, v mládeži tam shromážděné lásku k věci české a k věci sokolské vštěpovati?

Avšak, chceme-li býti upřímnými, musíme říci, že jak se věci vyvíjí, prozatím nehrozí žádného nebezpečí, že by Sokolstvo chicagské k nějakému opravdovému činu se odhodlalo. Jsme posud příliš malí na vykonání velkých věcí. Až posud titěrnosti, pouliční parády, prázdná hesla, bezvýznamné deklamování, podkuřování sobě a snižování jiných, to vše nám příliš lahodí, nežli abychom se této dětinné zábavy jen tak lehce vzdali. Sokolstvo musí nejdříve seznati myšlénku tělesné výchovy v celé její důležitosti, v celé její kráse — nesmí ztotožňovati ji s laciným parádováním na straně jedné a s krkolomným komediantstvím na straně druhé. A až k tomu pravému poznání dojde, pak dovede také jednati a pak najde také cestu, jak provésti věc, dnes za nemožnou pokládanou. Proto snahou všech upřímných sokolů zatím budiž šířiti v okolí svém to pravé poznání cílů a snah jednot tělocvičných — neboť bez toho marné je všechno svolávání schůzí, marné všechno řečnění!

č.



NA ZÁCHRANU TĚCH NEJMENŠÍCH.

Řekli jsme si již mnohé na místech těchto ku prospěchu člověka vůbec, jeho posile a záchranu, ale o těch nejmenších, té vlastní budoucnosti naší ještě jsme se nezmínili, třeba i oni dosti často zde v kočárku, tam na rukou matky, sokolky, účastnili se mimoděk a třeba nepřímou také práce naší sokolské. Jsou to ta malá sokolčata, ta děcka, jež v pojednání dnešním na zřeteli máme. Divíte se asi proč, ale trochu toho poučení i na prospěch těch nejmenších nemůže býti na škodu. Jen považte si jedna pětina až jedna třetina všech dětí na svět přišlých zmírá dříve, nežli dosáhla věku svého dvou let.

“Smutná a opravdu hrozná to pravda, lékařskými vyšetřováními dávno zjištěná,” jakž Hodges dí. A vidíte miliony těchto nemluvnat snad mohlo žít, kdyby bylo více znalosti a pochopení o tom, jakž dítky krmiti se mají. Ze dvou milionů dítek narozených v Němcích — zemi to tedy, která se stále jen kulturou svou a předáctvím vychloubá — v jednom jediném roku 400,000 jich zmírá dříve, nežli dosáhly jednoho roku věku svého. A statistické udaje v této zemi, kde jde vše parou a elektřinou, kde honba za dollarem jest přímo hrozná a celé spousty všelikých přípravků umělých a tak zvaných pokrmů pro děti, všelikých letkvarů uspávacích s opiáty i bez, všelikých humbuků drahých i laciných, není o mnoho lépe, ano tu a tam jest i hůře. V některých větších městech našich 300 z každého tisíce narozených dítek zemře do roka. A tato hrozná úmrtnost jeví se zejména v dobách letního parna. Ze všech nemluvnat, jež zemřou, jedna pětina jich zmírá v měsíci červenci. Avšak nemyslete si prosím milé čtenářky, že jest to pouze to parno, které dítky ničí. Naopak jest to vliv horka, tepla na pokrm a sice takovým způsobem, že tento vyvolává poruchy v trávení v malém tom žaloudečku dítěte, ano i ve střevách jeho. To jsou vlastní příčiny smrti, jež namnoze odvrátiti se dala, mnohý ten drobounký miláček náš mohl býti zachován. A jest tu opravdu cesty nějaké, jež vedla by k záchraně těch nejnevinnějších, nejútlejších, těch maličkých našich z nichž přece někdy budou ti velcí, ti nástupci naši?

Odpověď tu jest jen kladná. A v čem záchrana ta záleží? Studujme pilně otázku, jakž děcka krmiti se mají a uvarujme se všeho co by škodilo. A k tomu hned bude třeba podotknouti, že úmrtnost dítek, jež odkázány jsou a živeny na láhvi pokrm obsahující, jest daleko větší, nežli těch, jež matky samy kojí. Mléko matčino jest přirozený a jedině dokonalý pokrm pro dítě její. Náhražka za tento pramen výživy dítěte není nikde i nemůže býti rozhodně úplnou. Jsoutě náhražky různé, některé velmi dobré, jako mnohé velice špatné. Ano některé náhražky mohou býti lepší, nežli mléko z prsu matčino pro toho či onoho kojence, povážíme-li, že matka sama jest churava, prs její nemocný, aneb povšechný stav její toho druhu, že kojiti nesmí, nemůže. Žena zdravá, silná a utužená, jakž s většinou jest sester našich necht' kojení svého dítěte nikdy se nevyhýbá, protože i v nejlepší náhražce mléku kravském není tolik pro dítě, jako v dokonalém mléku matčině. A mimo to samotné mléko kravské, bez náležité modifikace, čili přispůsobení také neradno jest dávat, jako matka velice by se provinila zejména v městech větších, když sama kojiti nemohou, nepostarala by se o mléko nejlepší, náležitě zkoumané úřady zdravotními a všelikých přísad škodných zbavené. Dozor na mléko v době poslední ve větších městech jest přísný a zodpověd-

nost prodáváčů mléka, překupníků a mlékařů vůbec veliká. Kde pak dozoru toho nebylo měli by naši se přičinili a na dotyčné orgány veřejné náležitý vésti nátlak, již proto že nám sokolům nejen jde o utužení lidu svého, ale i uzdravení jeho vůbec.

Když pak již jest nutno dítě způsobem umělým krmiti, bude dobře, když zapamatujeme si, že i sebemenší trošek mléka z prsu matčino denně k vydatnější výživě pomáhá a život děcka spíše se zachrání, vyhlídky jeho jsou lepší.

Kravské mléko jest nejlepší náhražkou mléka matčino, jakž řečeno již, však k výživě děcka by sotva se hodilo a malému žaloudečku asi sotva posloužilo, kdybychom je nesnažili se upravit co možná nejlépe tak, aby lučební pochod, trávení náležité se zabezpečilo a tím vlastní výživa nikterak netrpěla. A tu zajisté jen bude dobře, když na některá hlavní pravidla náležité výživy dítek upozorníme a shrneme vše co dnes se ví o věci této důležité na několik následujících snadno pochopitelných rádek, jež když sobě zapamatujeme, jiným porádíme, v mnohém mohou prospěti. Tož jestli již mléka kravského podáváme, nezapomeňmež nikdy, že za

1. Mléko to musí být rozředěno s čistou vodou pitnou ovšem, vodou vápenou, odvarem z krup, jestli třeba (barley, oatmeal-water) s přidáním několika kapek trestí masové, aneb trestí z masa skopového. Vápené vody dáme as patnácte a více kapek do obyčejné láhve kojeneč, jakž lékař ustanoví.

2. Mléko musí být rozhodně čerstvé — čím čerstvější jest tím lépe kojeneček je zažije. Ve 24 hodinách mléko nepotřebným se stává, zejména v dobách letních, třeba i v ledničce postavené vedle všelikých jiných pokrmů, masa, zelenin a možné plísně a rozkladu jednotlivých látek, o nichž sebe čistější lednička mnohá, dřevěná zvláště, podá vám dosti dokladů. Pouhé pokrytí hrnčičku, aneb jiné nádoby pokličkou nikterak nestačí, za takových a podobných okolností.

3. Žádejte mléko, které se láhvuje přímo v mlékárně, kde náležitý jest dozor zdravotních úřadů, aneb na místech, kde naprostá jest čistota, jakž mlékař vám dokázati musí. Mléko v uzavřených láhvích prodávané není vydáno tak na pospas nečistotě, prachu a nákaze. Čím méně se v mlékárně, aneb na farmě mléko nosí v nádobách otevřených, tím lepší jeho jakost a čím čistší a dobře upevněné jsou nádoby, tím pro děti jako pokrm lépe se hodí.

4. Mléko krav nemocných, jakož i krav krmených všelikými odpadky z kuchyně a p. používati se k živění kojeneč nesmí rozhodně. Kojenci musí mít mléko krav, jež na trávě v letě se pasou a v zimě náležitého, čistého dostanou krmiva, jsouce chovány co nejpečlivěji v čistotě a náležitě chráněny.

5. Mléko krav druhů obyčejných jest daleko vydatnější pro kojence, nežli mléko krav druhu Jer-

sey a jiných vzácného chovu. Poslednější obsahuje více tuku a my dbáme více o látky výživné a posilující.

6. Mléko krav ve stádu lepší jest onoho krávy ojedinele chované.

7. Rozumí se samo sebou, že mléko, jež dítěti se podává musí být za každých podmínek čisté. Jedna jediná láhev nečistého mléka, aneb z nečisté nádoby, nečisté láhve, kysající a p. může zaviniti střevní chorobu dítěte přímo v zápětí a smrt následuje rychle, zejména jestli s povoláním lékaře se otálelo.

8. Čisté, čerstvé mléko nepotřebuje žádného sterilizování, aneb jakž říká se pasteurizování i lze podávat je jak je, jen tam kde nevíme s jistotou jakého jest mléko druhu můžeme převariti, však ale ihned modifikovati tak, aby co varem se ztratilo znovu jsme získali.

Mléko tak zvané "condensed" nikdy nemělo by se dávat kojencům po delší dobu. Obsahuje mnoho cukru a málo tuků. Dítě takto živěné podléhá chorobám kostí za často a jiným nemocem. Mléka toho lze použití jen v případě nutnosti a to nikoliv na dlouho, když čerstvé, čisté a zdravé mléko kravské není k dostání.

Různé ty přípravky, příkrmy a náhražky obsahují sice dosti tuků, za to ale mají opět mnoho škrobů v sobě. Podle našeho soudu, kde na chvíli jinak pomoci si nelze, jest lépe koupiti si "Horlick's Malted Milk" aneb i "Mellins' Food" a upravit přesně dle předpisu, nežli jakékoliv jiné mléko konservované a v plechových krabících prodávané. Oba tyto druhy hodí se však výtečně tam, kde třeba mléko kravské modifikovati, zejména pro slabé a nemocné kojence, kdy na příklad pokrmu, moučky Mellinovy můžete dáti dvě lžičky, přidat k tomu dvě lžice sladké smetany, dvě lžice cukru, půl pintu mléka, dvě vajíčka a ždíbec soli a máte výtečný pokrm, buď teplý, aneb na ledě vychladlý, jakž třeba dle stáří dítěte a ponaučení lékaře, jehož v každém případě a v čas se zeptejte.

Pamatujte si ještě jednou, že matčino mléko nikterak nedá se nahraditi, však mléko kravské náležitě rozředěné a přispůsobené každému jednotlivému případu nejlepší jest náhražkou. Nerozředěné a upravené jest nebezpečné a nehodí se za pokrm dítěti.



"ZÁPADNÍ DRUŽSTVO" DO PRAHY.

Ve výroční schůzi Plz. Sokola usneseno bylo: 1.) vyslati několik nej přednějších borců jmenovaného sboru k Vsesokolskému sletu do Prahy, 2.) dorozuměti se s ostatními jednotami západními o utvoření tak zvaného "západního družstva", 3.) bude-li výbor newyorský trvati na svém programu a konati dalekou cestu přes Paříž, takže do Prahy

přijelo by se až před samými závody, aby "západní družstvo" vydalo se na cestu samotno a sice v čas, by mu v Praze zbylo aspoň deset dní na odpočinek a cvičení, 4.) aby vypracováno bylo nějaké speciálně americké cvičení, které by družstvo toto v Praze provedlo a k vypracování cvičení požádání býti mají sokolové Haller z Chicaga, Tesař ze St. Louisu a Trefný ze Cedar Rapids. V komisi této zasedati měli též Čermák a Pecivál, však jelikož oba jsou v době zimní, kdy cvičí se ve školách i v dobách večerních, příliš prací přetížení, bylo usneseno sestaviti technickou komisi trojčlennou, jak shora naznačeno..

Tím uvádíme usnesení Plz. Sokola a jelikož některé západní jednoty chystají se též borce vyslati, možno s jistotou předvídati, že západ při Olympiádách pražských zastoupen bude.

— K tomu můžeme jen s potěšením dodat, jsouce minule přítomní schůzi výboru sletového v New Yorku, že naši tam se činí. Vyjednávání se společností jest v plném proudu. Bylo usneseno, že pojedje se přímo do Paříže, tam uspořádá se veliké veřejné spolu se Sokolem pařížským a gymnasty a po náležitém oddechu pojedje se do Prahy, kamž dorazí se na týden před sletem, aby borci náležitě mohli se připravit. Pojedje se nejspíše po lodi La Bretagne, francouzské společnosti s přistáním v Havru a nikoliv, jak původně se za to mělo do Kostnice, přes Itálii, atd. Rozumí se samo sebou, že při výběru cestujících musí se bráti zvláštní zřetel k tomu, aby živly nežádoucí se Sokolstvem našim nejeli a proto v každém sboru oprávnění jednatelové jmenování býti mají, již s výborem v New Yorku v stálém byli by spojení. Dále bylo usneseno účastniti se i výstavy Svazu Osvětového v Praze a dotazníky potřebné již V. V. obstará. Odměna od paroplavební společnosti z cestovního bude odevzdána na Ústřední Matici Školskou v Čechách a na národní účele Slováků doma. Slováci ve sletovém výboru rovněž zastoupeni jsou. Jsme přesvědčeni, že veškerá práce sletová nyní bráti se již bude koleji pravidelnou i můžeme ujistiti bratry i sestry všechny, že soulad panuje úplný. Zastoupení N. J. S. bude tak jen čestné. Tož k dílu všichni a bez rozdílu.



"Každá vznikající pravda jest revolucionářskou vůči jí protivnému panujícímu bludu, každá vznikající cnota je revolucionářskou vůči běžné, jí odporující mrzkosti. Proto povstává vždy pokřik, když mladistvé svěží pravdy a cnosti rozkvétají. Panující bludy a mrzkosti větrí blízkost silného nepřítele a konec své násilné moci."

K. v. Raumer.

"Kdyby to stálo v moci bohatých, zmocniti se vzduchu, světla a slunečního tepla, jak učinili s půdou a vším co na ní jest, myslíte, že by se obávali božího trestu, nenechajíce nás volně hleděti a dýchat?"

Ferrara.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Editors:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části těl. povlečné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zveřejní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

ZDRAVÍ.

Vlastním účelem života jest žítí a to žítí tak, abychom šťastnými byli a jsouce silnými v těle i myslí své volné, požívali úplného zdraví. V tom celé poklady jsou světa a nic není a nemá nám býti dražším, nežli právě to jediné — zdraví. A zdraví jednotlivců podmiňuje i zdraví celých obcí a států a tu dobře Spencer dí: "Že žádná škola nemůže se vyhnouti tomu učení, že konečným a žádoucím stavem všeobecného citění, at' si již jmenujeme je tak, či onak — jest naše uspokojení, blaho, štěstí, jež ve zdraví vrcholí."

Nedá se upříti, že často s tímto nejdražším pokladem svým si zahráváme, že mnohé konáme v požitkářství svém, nestřídmosti všeliké a práci co rozhodně tělu našemu neprospívá, aneb s myslí naší nikterak není v souladu. A přece v celku toho žití našeho cílem, jehož často si ani neuvědomňujeme, jest právě toto zdraví vedle všechny práce a učení, spůsobů a mravů, veškeré vědy a rozumového na svět nazírání volného, aneb dogmaty i jinak spjatého, vedle všech umění, ba i vlastního charakteru vývinu a pokroku našeho vůbec. Zachování si pak zdraví a s ním veškerého štěstí toho života našeho

jest snahou každého uvědomělého člověka, ano jest i snahou všech těch lidí i méně vyspělých již v dobách dávných znali, že slabé, choré a ničemné tělo sotva čilým duchem vykáhati se může, jako spíše tělo utužované, zdravím kypící jehož mysl jará snáze k práci opravdové, statečné a vytrvalé se vzněcovala, pomahajíc tak vychovávati muže i ženy celé, pevných povah a odvahy vůči všem namnoze se vyskytujícími překážkám toho žití vůbec. A jestli jest život summum bonum, pak život zdravý ještě více znamená. Snaha žítí životem zdravým, jest jak v jakosti tak i po druhu svém dojista nejlepším dokladem pokroku a tam kde lidstvo samo, orgány jeho a společnosti vůbec pokladu toho hlavně dbají, kde o zachování zdraví všech příslušníků státu se pilně pečuje, kde v tom ohledu i veřejnost se o svůj dorost stará, uzdravňujíc, abychom tak děli lid veškerý, nemocem a chorobám různým a nákazám předejiti se snažíc, tam člověk vykonává povinnost svou vůči člověku nejkratší.

Ta vůle člověka žítí, na dlouho žítí, čili býti zdravím co nejdéle není jen jemu vlastní, ale živočišstvu veškerému a to v poměru s vlastním jeho vývojem čili jest dynamiem celého vesmíru. "Není" život pouhým jen masem jako tělo není jen obalem nějakým."

Správně žítí, zdravě žítí, jež zabezpečilo by nám prodloužení vlastního života jest účelem všech nás, jenž zdá se všude a každým, že jest pochopen a přec co všude jest dokladů, co svědectví o tom, že i mnohé dnes snahy uzdravení všech nás, lidu veškerého, celých pokolení záchrana se nechápe, ba ani nechápe se tam, kde na jedné straně o utužení svého vlastního těla horují, aby na straně druhé zlu nejhoršímu holdovali, zlu, jež dovede ničit otravou soustavnou co soustavným tělocvikem na těle i na duchu se zlepšit mělo.

V nynější děsné honbě za dollarem a jměním, kde lidská důstojnost, mravní vyspělost a estetické uznávání sebe sama obětují se na oltář "zlatého telete", kde zaprodejnost, klam a šalba, vyděračství a hubbúk všeliký kupuje tak zvané "veřejné mínění", kdy volnost a svoboda lidská platí jen pro třídy některé a bohaté, kdy pravda bije se celkem v tvář a spravedlnost každý rozhled dollarovými brejlemi omezí, zdá se skoro, že nabytí majetku a bohatství jest mnohých cílem jediným a život jen k tomu prostředkem. Kdyby bylo jináče, kdyby bylo pochopení vrstev lidu všech, tu dojista každá lepší snaha na upevnění zdraví lidu, zachování téhož a utužení musela by jen s jásotem se vítati a hlasatelé takových a podobných učení na dobro lidu svého, uznávati. Muselo by se uznati, že to Sokolstvo koná práci dobrou a nejen u nás národnostně záchrannou, ale i záchrannou, pokud se týče vlastních našich těl a myslí, vlastního zdraví našeho. Mnohý z bratří snad ohrne nad tvrzením tímto ret,

jinému bude se těchto pár řádků zdáti úplně zbytečnými, co zatím někteří řeknou nám, že meleme o tom Sokolství stále stejnou. Však upozorňovati, znovu a znovu nabádati k tělocviku soustavnému jako můstku to nejjednoduššímu k zachování si zdraví a prodloužení života našeho vůbec, není a nemůže býti na škodu zejména tam, kde ty řádky svědomitého poučení žel tak poznenáhlu jen pronikají.

Co všude kol kolem nás vysilení, co práce namahavé, někdy až zbytečné, jakoby ten člověk pouhým strojem byl, co tu sil ubývá, co jich přepínání jednostranného, jež na straně druhé soustavným tělocvikem vyrovnati bylo by lze, co dokladů, že práce jest tak mnohým metou jedinou a ten život prostředkem pouhým. Jakoby jste "zapřahali vůz ku koni". A přec v základě jak mylný jest náhled takový. "Člověk jest měřítkem všech věcí a cokoliv z jeho vlastní utrhnete důstojnosti a štěstí života lidského, čímkoliv tento život jeho zkrátíte aneb zneuctíte, znevážíte, musíte považovati za nešlechtné, za takové, jež na prospěch zdraví všech, odstraniti a zničiti se má," praví Howerth. Ano, nemáme zhola ničeho strpěti mezi sebou co nepřispívá k pravému životu, životu zdravému, zdravé společnosti.

Ale co vlastně vyrozumíváme pod slovem žití, zdraví? Různí lidé o tom v náhledech svých se různí. "Tohoto člověka maso, jest onoho tam jedem," praví se a náhledy o zdravém žití různí se zrovna tak, jako různí se lidé sami. Však tolik jest jisto, že tam kde dbáme zdraví svého, přičiňujeme se o vše co rozum a věda, práce a snahy naše společenské a pokrok světa vyžaduje dobrého na celku dobro obracíme v celku toho jednotlivcích, spíše jsme lidmi lidštějšími, nežli tam kde mysl se zatemňuje a těla hubí. Povznesení člověka a uzdravení ho k dokonalosti nejvyšší za neunavné činnosti nás spasí, opravdová práce nás zachrání a zvelebí. "V každém oboru jiným se vyrovnat, pak, lze-li, předčit všechny — tot' musí povždy našim heslem být," prál Tyrš, jenž nejlépe dovedl chápati v čem záleží síla národa, síla lidu utuženého a zdravého.

A kdybychom v těch tělocvičnách našich jiného více nedokázali, kdybychom poskytli jen těm spolům různým a zachovali zdravý dorost, zdravou mládež obého pohlaví, zdravé členstvo dodávající v řady stále řídoucí a je takto doplňující, vedle všech těch jiných vedlejších starostí a snah nezištných, bylo by věru dosti již tam kde podíl náš, žet' v nejednom vzhledě máme jiným světlem, vzorem, vůdcí silou být. Jenže k tomuto konci chceme-li sami dostoupiti na výši opravdovou, nikoliv jen fráze, nastane nám práce vřeholící ve stálé činnosti závodivé za nejvyššími cíly tíhnoucí, prospěch člo- věčenstva, lidu našeho pak zvláště.

Zdraví si nezlepšíme a v soulad s všemocnou přírodou dojistu neuvedeme nějakým okamžitým vý-

sledkem, leskem, fáborem a pozlátkem povrchním bez práce skutečné, ani přestáváním na úspěších okázalých, však rychle hynoucích, vedle nestřídmosti, marnivosti, chlubitve opojenosti, zmatkynělosti a netečnosti, jako spíše zachováním všech pravidel zdravotních a těla i mysle řádného utužování soustavného.

Zdraví jak veliký to poklad a my máme jej u veliké hojnosti ve všech našich tělocvičnách a jako zdraví naše tu máme na zřeteli všech nás soukromé, tak i zdraví té naší české veřejnosti bud' me dbalými. Věrní pak svým zásadám nedovolme za žádných okolností nikdy a nikde, aby zpátečnictví nějaké, lehkomyšlnost a ramenářství do řad našich se dostaly, abychom koukol všeliký, kdyby i nějaký klas při tom v té naší roli sokolské padnouti měl, za v čas nevytrhali, pamatujíce sobě, že Sokolstvo jest lidem volným, svobodomyšlným, statečným, vytrvalým a poctivým.

Pamatujme si, že zastáváme věc Tyršovu. "Zastáváme věc vážnou a velikou. Jsme ochranci pokladu největšího člověka každého — zdraví a zdravé chceme míti i ty ženy naše i ty děti své, jako i pokolení příští. "Proto tužme paže, zbrojme umy své. Pro lepší budoucnost se hotujme. Neustaň, kdo již započal." Práce naše rozdělena přesně bud' a povinností svým nechť každý z nás činí za dost, ty na místě svém bud' zde a ty onde a všichni ku společné metě utužení sebe samých a uzdravení lidu svého.



— Veřejné evičení a obdarování žactva odbývala T. J. S. v St. Louisu. Zdařilo se. — Na nový rok měla T. J. S. Cleveland veřejné, kdežto T. J. S. v Milwaukee o Silvestru. Na obou místech přízeň lidu věci naší znovu se osvědčila. Sbor Miroslav Tyrš v Chicagu měl rovněž pěkné veřejné s pořadem nanejvýš pěkným, vzorným. Naši v New Yorku však uspořádali si závody a veřejné a to tak, že znovu před příznivci dokázali, seč jest New York u věci sokolské a jak ji chápe. Sbor ten pořádal i zábavní odpůldne minule a tu zase jejich sokolky vynikly. Také South Omaha se činila. Tu evičili naši z Omahy a bratři z druhého tábora od sboru Tyrš a sokolky. Takováto společné vystoupení sokolská nemohou zůstat bez příznivého dojmu na celou veřejnost, jen více jich a všude, kde lze.



O CVIČEBNÍM KROJI SOKOLEK.

Před nějakým časem přinesli jsme na tomto místě článek pojednávající o evičebním kroji našich sokolek a pronesli jsme náhled, že se nám žádný z těch různých krojů našich sester nezamlouvá. Při tom zmínili jsme se též o evičebním kroji, jaký zaveden jest dle vzorů jiných ústavů amerických v Normální škole chicagské, který se nám pro svoji jednoduchost a eleganci zvláště zalíbil a od té doby bylo na nás s mnoha stran naléháno, abychom kroj ten bud' podrobněji popsali aneb přinesli vyobra-

zený vzorek. Seznávše, jaký zájem jeví se mezi našimi sokolkami o zavedení pěkného, stejného kroje pro veřejná vystoupení, dali jsme provést vzorek, který tuto přinášíme:



Jak již v minulém našem článku bylo poznamenáno, kroj tento shotoven jest někde z černé, jinde opět z temné modré látky, límec pak, vázanky a manšety z látky bílé neb tak zvané "cream color." Viděli jsme kdysi asi sto dívek v kroji tomto při veřejném evičení a přiznáváme se, že krásnějším dojmem nepůsobilo na nás žádné družstvo žen, co jsme jich kdy při našich i cizích sletech spatřili. Bylo by záhodno, aby sokolky naše o otázce kroje pojednaly a usnesly se na kroji společném, aby při sletu nevynikaly řady jejich takovou růzností. My tuto na zavedení stejného kroje podáváme svůj první návrh.



"VELKOLEPÉ FAIRY."

Tak zvané "velkolepé fairy" staly se už jakousi národní institucí; at' siň jakákoliv, at' podnik jakýkoliv, dobrý nebo špatný, všemu pomáháme z tísně finanční "fairy", jímž časem pro změnu přezdíváme také "Bazár." Má-li se nějaká siň stavěti, zůstáváme hluchými vůči výstražným hlasům, že za převládajících okolností siň stane se spolku ohromným břemenem; "chceme důstojný stánek!" Tak volá se a většina členstva se tou slibovanou důstojností dá tak uvést, že varovné hlasy v tom nadšeném jásotu úplně zaniknou. A když se "důstojný stánek" zbuduje, co na tom, že musí se spolek utíkat k všemožným, nedůstojným prostředkům, aby tu "důstojnost" udržel? Že by více spolků, v svorné těleso sloučených, mohlo provést dílo ještě důstojnější a bez nedůstojného žebření, pro to nejsme s to nadehnouti ani sbory sokolské — tím méně spolky ostatní. Každý chce mít svoji vlastní "důstojnost" s celou tou spoustou nedůstojností, které pak následují. A ostatní národní podniky mají tentýž osud. V první chvíli se pro něco nadehneme, a když se známe, že podnik přesahuje naše síly, vezmeme útočiště k "fairům".

A nyní česká veřejnosti a jmenovitě vy, čeští obchodníci: "ruce vzhůru!" Výbor chodí, škemrá, prosí — často i poroučí, že se na "fair" přispěti musí a kdyby některému obchodníku napadlo říci, že přispěl již dosti a že je toho národního žebření už syt, dovedeme mu dáti na srozuměnou, jak my svobodní občané svobodné země jsme s to za tento svobodný projev ho potrestati. Odvážil-li se jednotlivec pronést o této nekonečné národní žebrotě svůj úsudek, nechce-li podobné "fairy" navštěvovati a tam poslední, často jinde potřebný a těžce vydělaný cent obětovati, jest prohlášen za špatného, neobětavného člena, za špatného národovce!

Jest čas, aby této nedůstojné národní žebrotě učiněn byl konec. Jest mnoho účelů, na které se u nás podobným způsobem žebře, které vůbec podpory nějaké nezasluhují — a kdyby pro dobré podniky pracovalo se svorně, kdyby půl tuetu síní našich se prodalo a spolky sloučily se na vydržování jedné, nanejvýše dvou slušných stánků, dovedli bychom si je udržeti i bez "velkolepých jarmarků". č.

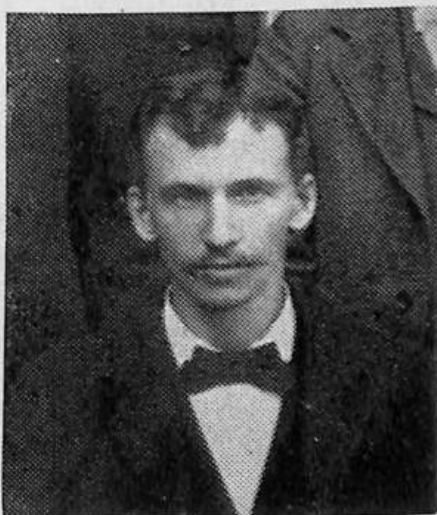


POMNĚNKA.

Sokol Josef Burian v St. Louis, Mo. — Vzpomínám a vzpomínka moje budiž památce jeho věnována. Přibyl z vlasti v kruh rodiny naší sokolské v máji, roku 1891, maje 23 roky života za sebou. Po nalezení zaměstnání svého oboru, první prací bylo vstoupiti v místní "Sokol", jsa nadšen pro vše české, krásné a pokrokové. Tu rázem rozvínoval svojí činnost v oborech veškerých milého našeho "Sokola". Cvičitel "Hlaholu", br. Bergman vřadil jej k hlasu, jež obyčejně při evičeních volával: "Ted' vy, páni basisti", což

náš Josef považoval jen za čest. V tělocvičně byli jsme v jednom družstvu, kde bral plně účasti těše se požitku, po kterém z mnohým nám známých příčin v Čechách marne toužil. O Sylvestru téhož roku slyšíme jej na jevišti přednášeti Bělohorského deklamaci: "Basa a žena". Tu dosavadní náš říditel divadla, br. Reiner, pozorovav jeho přednes, zajistil si jej ku příštímu představení. Talent a dobrá vůle Josefova nezůstala nepostřehnutou i sborem samým, takže o volbách v témž roce zvolen byl jednatelem a dopisovatelem. Čtenáři, nahlédni v ročník 1893 tohoto listu a přečti si dopisy jeho. Zároveň zvolen byl vyslancem do sjezdu Nár. Jed. Sok. v Chicagu v době světové výstavy tamtéž pořádané. Rokem tím počala sboru našemu nejživotnější otázka činiti vážných starostí; bylo to snažení o místnost tělocviku vyhovující, větší než ona stávající u rozměru 19x40 stop. Tu nastala velká úloha jednatelem Sokola, Jos. Burianovi, kdy vyjednáváno bylo se sborem řiditelů síně Č. S. P. S. ohledně místnosti. Jsa zástupcem sám za svůj Řád, nezdržel se, aby nehájil zájem "Sokola", neb jako celý sbor náš, tak on hlásal, že Sokol bez místnosti pro tělocvik žít nemůže. Nedal se nikdy odstrašiti od zásad pokroku! V těch dobách vídals jej ve společnosti španělky, jejíž rukojet' tvořila kovová hlava bohatýra z Trocnova co svojí věrnou ochránkyň. Však jen na krátko. V měsíci srpnu vyslán byl na sjezd N. J. S. do Chicaga s dvěma přáními sboru svého, vyrovnáním staré záležitosti s Výk. Výborem N. J. S. a získáním příštích celkových závodů pro St. Louis. Obě vyřízeno bylo příznivě a závody měly odbyvány býti roku 1896 v městě našem, však pohroma živelní, nás stihnuvši ve středu, dne 27. května po páté hodině odp., ve čtyřech minutách shroutila a oddálila přání tak vroucí. Navrátil se milý náš Josef ze sjezdu, zprávou z téhož podanou, získal si sbor šmahem a ký div, že při nových volbách zvolen byl starostou "Sokola", k němuž tak lnul! — V řadě starostů našich zajisté byl z nejmladších; s jarým úsilím pokračoval jako člen výboru ku získání tělocvičny a s nadšením souhlasil s projevem zakoupiti přístřeší vlastní, když vyjednávání s ředitelstvem vyznělo na plano. Jak přijímal nový starosta náš úřad svůj ve schůzi lednové, r. 1894, a jak pojal úkol naň vložený, zvěděti bys měl, sokolíku; a můžes: V únorovém, tuším, čísle "Sok. Amer." z téhož roku pozorně přečti sobě nástupní řeč jeho a poznáš charakter člověka, dělného, sokola věrného. V úřadu tomto uspil vyjednávání o zakoupení síně, v níž "Sokol" dodnes s úspěchem rozvíjí perutě své. Nejvýznačnější tyto rysy života sboru našeho uvádím ještě nyní s rozehvěním, neboť tenkrát jako tajemník sboru byl jsem ve všech krocích postupu tak důležitého spoluúčasten a když pak jsme s milým starostou těžkých věru starostí, břímě sboru na bedra vložili a podepsali závaz tak obtížný, přijato bylo výslední toto jednání za konečné v základ lepší budoucnosti sboru našeho. Již v dubnu n: cházíš čilý "Sokol" ve vytoženém domovu, kde hlavně škola tělocvičná velký hned v počátcích pokrok učinila. V prosinci měsíci vidíš starostu našeho, jak vítá ve střed náš ve valném shromáždění celé naší sokolské rodiny nového evičitele z New Yorku, br. A. Tesaře; jakými slovy zlatými, to odkazují Tě, bratře sokole, opět na ten milý orgán náš z ledna 1895. Nelen a čí slo ono si vyhledej, kde i odpověď Tesařovu nalezneš. V dobách těch napotomních těšil se "Sokol" nejlepší přízni a rozkvetu, hlavně školy. Po těchto dobách neúnavných snah a laskavé péče o vlastní krov "Sokola" počal starati se Josef Burian nyní o krov svůj vlastní. Dosti těžce postrádán byl mezi námi, kdy usídlil se napotom v domeček svůj opodál sídla sboru, jako činovník téhož, ale jednání ve schůzích sledoval vždy se zájmem každému věrnému členu vlastním, jeho dobrým slovem a hledanou u něho radou nikdy neskrblil a nejlepší odměnou bylo mu vědomí, že co člen sboru byl to muto prospěšným, nehledaje nikdy zisku, ni slávy, však i lá-

ska společenů jeho jej provázející, ho těšila a té si velice vážil. Mezi evičiteli i jako ochotník a pěvec nejraději trávil chvíle, vyžadující mnohdy s jeho strany velikých obětí. Svobodomyslná osada v městě našem znala vzácných jeho obětavostí; uměť poraditi, pobaviti, poučiti, jako málokdo. Hlavně a cele lnul ku spolkům, jichž členem byl a nejvíce obětoval "Sokolu" a Jednotě Táboritů. Ve třech sjezdech snažil se o sblížení Táboritů se Sokolstvem s úspěchem nám známým a ku konci poctěn úřadem předsedy Nár. Hl. Lože J. T., kde co vzorný Táborita horlil pro vše volné a krásné, pro přirost v tuto podpůrnou jednotu ze řad sokolských z příčin pochopitelných. Bylť on z mála těch pracovníků, který již za života svého za práci svoji na pohled nevděčnou bral odměny ve způsobu lásky, vážnosti, úcty a oddanosti všech, již jej znali, i mimo kruhy naše české, čehož nejkrásnější doklad dán při pohřbu našeho dražého bratra a přítele. Pohřeb vypravený ze "Sokola", kde stála čestná stráž, byl



Jos. Burian, St. Louis, Mo.

nejimposantnějším, jaký kdy z osady naší vypraven, široká účast spolků místních i z Illinois a spousty květů na rakev složených svědčily o lásce k němu, jakož i o významu ztráty nás všech. Pozůstatky jeho obráceny byly v popel v Krematoriu.

Odešel ryzí svobodář, věrný sokol, upřímný člen Č. S. P. S., vzorný Táborita, něžný manžel a starostlivý otec šesti malých dětí.

Náš vzpomínaný narodil se v pondělí, 9. března 1868 a skonal v pondělí dne 19. listopadu 1906. Po dlouhé, téměř rok trvající chorobě hrtanu, časem zíral smrti vstříc, a opět v dílně od minulého srpna pracoval, až tu pak v jediném tédní dotrpěl jako mučedník v pravém toho slova smyslu, po operacích a — vyhladověním.

"Ten nežil, po kom dobrá pověst nezůstala." On však žil! Světlý příklad prací Tvých kéž najde četných mezi námi následovateli! Čest popeli Tvému!

Fr. Široký.



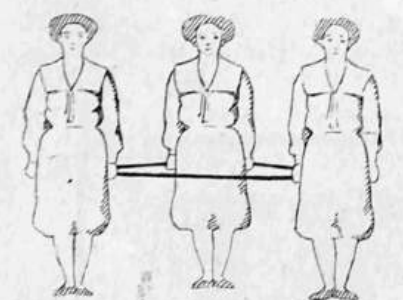
Spíše zed' hlavou prorazíš, než-li krajany své a jich povinnostech národních přesvědčíš.

SKUPINOVÁ CVIČENÍ S TYČEMI.

Provedly Sokolky T. J. S. Chicago o závodech Župy Střední v Chicagu, r. 1906. — Sestavil J. Jiroušek.

Tři cvičenky tvoří jednu skupinu a postaveny jsou v trojúhlu, všechny čelem v před a každá z nich drží konce dvou tyčí. — Viz obraz 1. základní postavení. Cvičení samotné rozděleno na čtyři oddíly, každý oddíl pak na dvě části, označené písmeny A. a B. Cvičení uvedené pod A. cvičíme veskrz t. j. 1—16 a celé ještě jednou opakujeme. Cvičení uvedené pod B. jsou výdrže a po přecvičení prvních 16 dob hned sestavy druhých 16 dob konáme. Mezi odd. není přestávka. Při popisu cvičení uvádí se cviky pro pravou

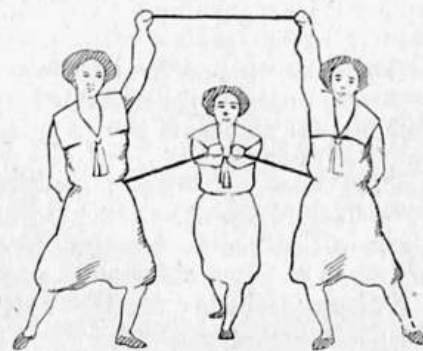
přední sokolku; levá přední koná to samé, ovšem že v opačném směru. Cviky zadních uvedené jako střední, v stejných dobách doplňují obrazce a jsou samostatně uvedeny. Obrázky, při cvičení uvedené na první pohled dají nám představu o složení sestav v každé době. Pouze tam, kde za číslem obrazce nalezá se značka * koná se postoj druhou než jak na obrázku znázorněno. Ruch cvičení udáván jest v počtu dob středního ruchu!



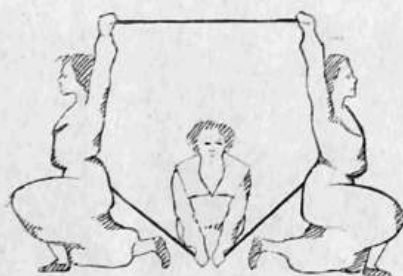
Odd. I.



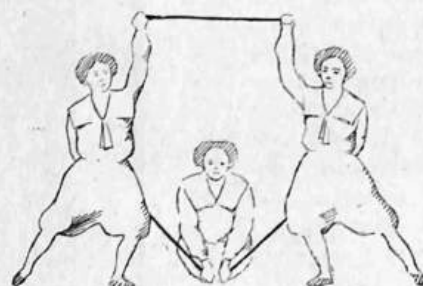
2



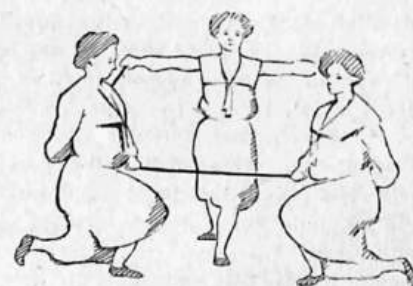
3



4



5



6

Pravá přední.

A.

- 1—2 Výpad v pravo stranou — upažit pravou, odpažit levou. (Obraz 2.)
- 3—4 Úhyb v levo — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obraz 3.)
- 5—6 Úhyb v pravo — upažit pravou, odpažit levou. (Obraz 2.)
- 7—8 Přinožit v pravo — připážit. (Obraz 1.)
- 9—10 Výpad v levo stranou — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obraz 3.)
- 11—12 Úhyb v pravo — upažit pravou, odpažit levou. (Obr. 2.)
- 13—14 Úhyb v levo — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obraz 3.)
- 15—16 Přinožit v levo — připážit. (Obraz 1.)

B. Výdrže.

- 1—4 Výpad v pravo stranou — upažit pravou, odpažit levou. (Obraz 2.)
- 5—8 Půlobrat v pravo, zákrokem v pravo poklek v pravo — připážit pravou, vzpažit levou. (Obraz 4.)
- 9—12 Vztyk, půlobrat v levo, výpad v pravo stranou — upažit pravou, odpažit levou. (Obraz 2.)
- 13—16 Přinožit v pravo — připážit. (Obraz 1.)
- 1—4 Výpad v levo stranou — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obraz 5.)
- 5—8 Půlobrat v levo, zákrokem v levo poklek v levo — zapažit dovnitř pravou, připážit levou. (Obraz 6.)
- 9—12 Vztyk, půlobrat v pravo, výpad v levo stranou — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obraz 5.)
- 13—16 Přinožit v levo — připážit. (Obraz 1.)

Střední.

A.

- 1—2 Stoj zánožný v levo — upažit. (Obraz 2.)
- 3—4 Výpad v levo v před — paže skříť předpažmo (ruce v dotyku). (Obraz 3.)
- 5—6 Stoj zánožný v levo — upažit. (Obraz 2.)
- 7—8 Přinožit v levo — připážit. (Obraz 1.)
- 9—10 Výpad v pravo v před — paže skříť předpažmo. (Na obrázku postoj záměn). (Obraz 3.*)
- 11—12 Stoj zánožný v pravo — upažit. (Obraz 2.*)
- 13—14 Výpad v pravo v před — paže skříť předpažmo. (Obraz 3.*)
- 15—16 Přinožit v pravo — připážit. (Obraz 1.)

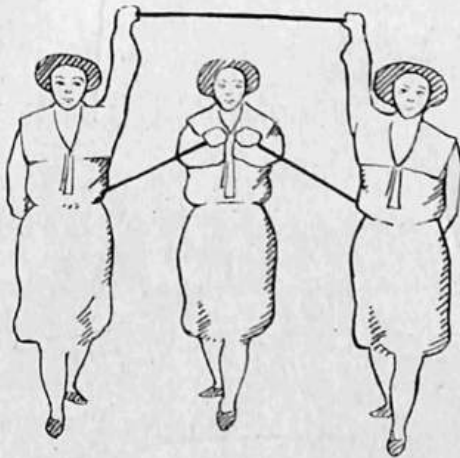
Poznámka red.: V dobách 9—16 dle obrázku nutno postoj druhou nohou prováděti.

B. Výdrže.

- 1—4 Stoj přednožný v levo — upažit. (Obraz 2.*)
- 5—8 Podřep zánožmo v levo — předpažit dolů (ruce k sobě). (Obraz 4.)
- 9—12 Vztyk, stoj přednožný v levo — upažit. (Obraz 2.*)
- 13—16 Přinožit v levo — připážit. (Obraz 1.)
- 1—4 Podřep zánožmo v pravo — předpažit dolů. (Obr. 5.)
- 5—8 Vztyk, stoj přednožný v pravo — upažit. (Obr. 6.*)
- 9—12 Podřep zánožmo v pravo — předpažit dolů. (Obr. 5.)
- 13—16 Vztyk, přinožit v pravo — připážit. (Obraz 1.)

Poznámka red.: Na obrázkách při cvičení vydrží záměn postoje v levo naznačené na postoje v pravo a opáčně všude, kde značka * se nalezá.

Odd. II.



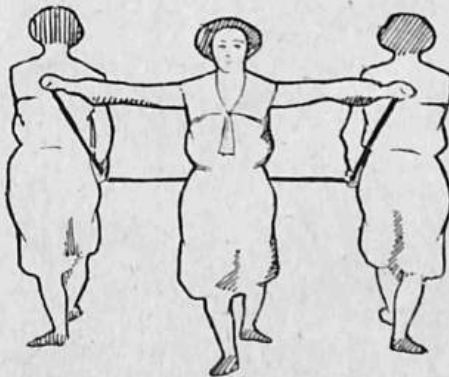
7



8



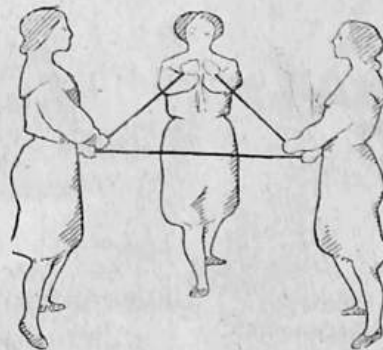
12



11



10



13

Pravá přední.

A.

- 1—2 Stoj přednožný v pr.—zapažit dovnitř pr., vzpažit l. (Obr. 7.)
- 3—4 Podřep únožmo v pr.—vzpažit pr., připažit levou. (Obr. 8.)
- 5—6 Stoj přednožný v pr.—zapažit dovnitř pr., vzpažit l. (Obr. 7.)
- 7—8 Přinožit v pravo — připažit. (Obr. 1.)
- 9—10 Stoj únožný v l., mírný úklon na l.—vzpažit pr. (levá zůstane připažena). (Obr. 9.)
- 11—12 Vzpřím, stoj přednožný v levo — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obr. 7.)
- 13—14 Stoj únožný v levo, mírný úklon na levo — vzpažit pravou, připažit levou. (Obr. 9.)
- 15—16 Vzpřím, přinožit v levo — připažit. (Obr. 1.)

B. Výdrž.

- 1—4 Stoj zákročný v pravo — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obr. 10.)
- 5—8 Celý obrat v pravo ve stoj zánožný v levo — připažit na pravo. (Obr. 11.)
- 9—12 Celý obrat v levo ve stoj zákročný v pravo — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obr. 10.)
- 13—16 Přinožit v pravo — připažit. (Obr. 1.)
- 1—4 Stoj zákročný v levo — zapažit dovnitř pravou, vzpažit levou. (Obr. 12.)
- 5—8 Půlobrat v levo ve stoj únožný v pravo — předpažit dovnitř dolů (pravá obloukem vřehním). (Obr. 13.)
- 9—12 Půlobrat v pravo ve stoj zákročný v levo — zapažit dovnitř pravou (obloukem vřehním), vzpažit levou. (Obr. 12.)
- 13—16 Přinožit v levo — připažit. (Obr. 1.)

Střední.

A.

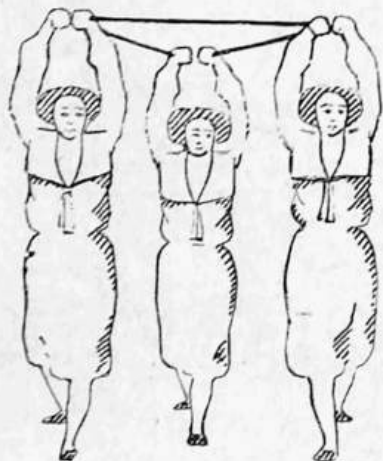
- 1—2 Stoj přednožný v levo—paže skřít předpažmo. (Obr. 7.)
- 3—4 Poklek v pr.—paže skřít upažmo (oblouky dovnitř). (Obr. 8.)
- 5—6 Vztyk ve stoj přednožný v levo—paže skřít předpažmo (oblouky zevnitř). (Obr. 7.)
- 7—8 Přinožit v levo — připažit. (Obr. 1.)

- 9—10 Předkrokem v pravo poklek v levo — paže skřít upažmo. (Obr. 9.)
- 11—12 Vztyk ve stoj přednožný v pravo — paže skřít předpažmo dovnitř (oblouky zevnitř). (Obr. 7.)
- 13—14 Poklek v levo — paže skřít upažmo (oblouky dovnitř). (Obr. 9.)
- 15—16 Vztyk, krok v pravo vzad — připažit. (Obr. 1.)

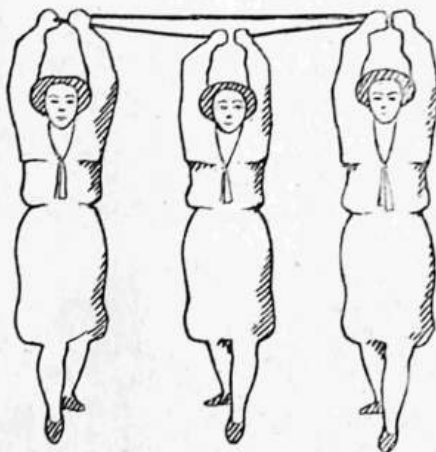
B. Výdrž.

- 1—4 Stoj předkročný v levo — paže skřít předpažmo. (Obr. 10.)
- 5—8 Výpad v pravo v před — upažit. (Obr. 11.)
- 9—12 Stoj zákročný v pravo — paže skřít předpažmo. (Obr. 10.)
- 13—16 Přinožit v levo — připažit. (Obr. 1.)
- 1—4 Stoj zánožný v pravo — upažit. (Obr. 12.)
- 5—8 Stoj zákročný v levo — paže skřít předpažmo. (Obr. 13.)
- 9—12 Stoj výkročný v levo — upažit. (Obr. 12.)
- 13—16 Přinožit v pravo — připažit. (Obr. 1.)

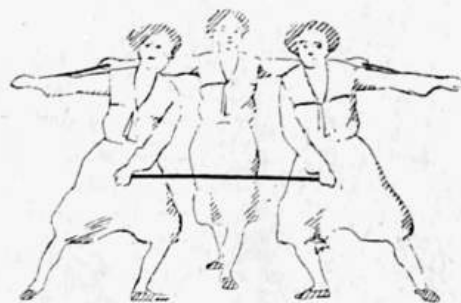
Odd. III.



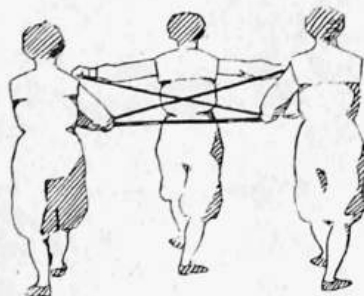
14



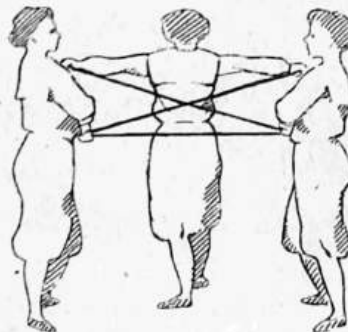
15



16



17



18

Pravá přední.

A.

- 1—2 Stoj zákročný v pravo — vzpažit (pěsti v dotyku). (Obraz 14.)
 3—4 Výpad v pravo stranou — upažit pravou, odpažit levou. (Obraz 2.)
 5—6 Stoj zákročný v pravo — vzpažit. (Obraz 14.)
 7—8 Přinožit v pravo — připažit. (Obraz 1.)
 9—10 Stoj zákročný v levo — vzpažit (pěsti v dotyku). (Obraz 15.)
 11—12 Výpad v levo stranou — upažit pravou, připažit dovnitř levou. (Obraz 16.)
 13—14 Stoj zákročný v levo — vzpažit. (Obraz 15.)
 15—16 Přinožit v levo — připažit. (Obraz 1.)

B. Výdrže.

- 1—4 Stoj zákročný v pravo — vzpažit. (Obraz 14.)
 5—8 Celý obrat v pravo (ve stoj předkročný v pravo) — připažit na pravo. (Obraz 17.)
 9—12 Celý obrat v levo (ve stoj zákročný v pravo) — vzpažit. (Obraz 14.)
 13—16 Přinožit v pravo — připažit. (Obraz 1.)
 1—4 Stoj zákročný v levo — vzpažit (pěsti v dotyku). (Obraz 15.)
 5—8 Půlobrat v levo ve stoj únožný v pravo — připažit na levo (pr. nad l.). (Obraz 18.)
 9—12 Půlobrat v pravo ve stoj zákročný v levo — vzpažit. (Obraz 15.)
 13—16 Přinožit v levo — připažit. (Obraz 1.)

Střední.

A.

- 1—2 Stoj zákročný v levo — vzpažit. (Obraz 14.)*
 3—4 Výpad v levo v před — upažit. (Obraz 2.)*
 5—6 Stoj zákročný v levo — vzpažit. (Obraz 14.)*
 7—8 Přinožit v levo — připažit. (Obraz 1.)
 9—10 Stoj zákročný v pravo — vzpažit. (Obraz 15.)
 11—12 Výpad v pravo v před — upažit. (Obraz 16.)*
 13—14 Stoj zákročný v pravo — vzpažit. (Obraz 15.)
 15—16 Přinožit v pravo — připažit. (Obraz 1.)

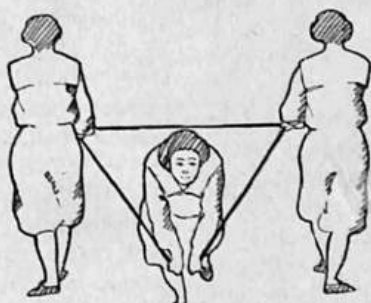
B. Výdrže.

- 1—4 Stoj zákročný v levo — vzpažit. (Obraz 14.)*
 5—8 Celý obrat v levo (ve stoj předkročný v levo) — upažit. (Obraz 17.)
 9—12 Celý obrat v pravo (ve stoj zákročný v levo) — vzpažit. (Obraz 14.)*
 13—16 Přinožit v levo — připažit. (Obraz 1.)
 1—4 Stoj zákročný v pravo — vzpažit. (Obraz 15.)
 5—8 Celý obrat v pravo (ve stoj předkročný v pravo) — upažit. (Obraz 18.)
 9—12 Celý obrat v levo (ve stoj zákročný v pravo) — vzpažit. (Obraz 15.)
 13—16 Přinožit v pravo — připažit. (Obraz 1.)

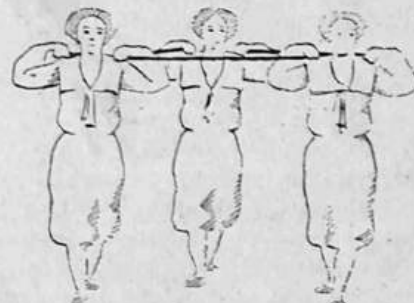
Odd. IV.



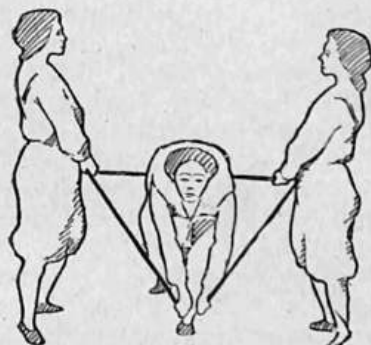
1.



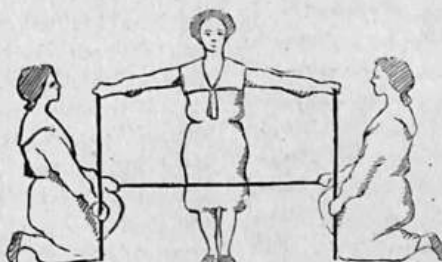
20



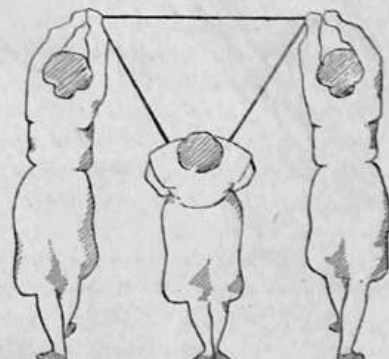
21



22



23



24

Pravá přední.

A.

- 1—2 Stoj zákročný v pravo — paže skrčit upažmo. (Obraz 19.)
 3—4 Celý obrat v pravo (ve stoj předkročný v pravo) — trčením vzhůru připážit (dovnitř) na pravo. (Obraz 20.)
 5—6 Celý obrat v levo (ve stoj zákročný v pravo) — vzpažením paže skrčit upažmo. (Obraz 19.)
 7—8 Přinožit v pravo — připážit. (Obraz 1.)
 9—10 Stoj zákročný v levo — paže skrčit upažmo. (Obraz 21.)
 11—12 Půlobrat v levo, ve stoj úložný v pravo — trčením vzhůru připážit (dovnitř) na levo. (Obraz 22.)
 13—14 Půlobrat v pravo ve stoj zákročný v levo — vzpažením paže skrčit upažmo. (Obraz 21.)
 15—16 Přinožit v levo — připážit. (Obraz 1.)

B. Výdrž.

- 1—4 Půlobrat v levo, poklek v pravo — připážit, pravá kruhem na zad, konec tyče na zem. (Obraz 23.)
 5—8 Výdrž (jako obr. 23.)
 9—12 Vztyk, půlobrat v levo, stoj předložný v pravo — vzpažit (pěsti v dotyku). (Obraz 24.)
 13—16 Celý obrat v levo, přinožit v pravo — připážit.
 Příštích 16 dob opakovat to samé.

Střední.

A.

- 1—2 Stoj předložný v levo — paže skrčit upažmo. (Obraz 19.)
 3—4 Výpad v pravo v před, předklon — předpažit (pěsti v dotyku). (Obraz 20.)
 5—6 Vzpřím, stoj zákročný v pravo — paže skrčit upažmo. (Obraz 19.)
 7—8 Přinožit v levo — připážit. (Obraz 1.)
 9—10 Stoj předložný v pravo — paže skrčit upažmo. (Obraz 21.)
 11—12 Výpad v levo v před, předklon (přes tyč střední) — předpažit. (Obraz 22.)
 13—14 Vzpřím, stoj zákročný v levo — paže skrčit upažmo. (Obraz 21.)
 15—16 Přinožit v pravo — připážit. (Obraz 1.)

B. Výdrž.

- 1—4 Krok v levo v před (ve stoj spatný) — předpažit zevnitř. (Obraz 23.)
 5—8 Přeskok snožmo přes střední tyč — upažit. (Jako obr. 23., však stojí před tyčí).
 9—12 Předklon — zapažit dovnitř. (Obraz 24.)
 13—16 Vzpřím, dva kroky v zad — připážit. (Obraz 1.)
 Příštích 16 dob opakovat to samé.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

Nový slovenský sokolský sbor byl založen v St. Louisu, Mo., hlavně přičiněním br. M. Matějky. Není pochyby o tom, že bratři Slováci vedle našich zdárně prospívají mohou, pole tu široké a na vzájemné styky s určitostí společnosti lze.

Ten, kdo navrhuje nového člena do sboru, jest v prvé řadě zaň zodpovědným a jeho povinností jest seznámiti doporučeného se zněním našich stanov.

T. J. S. Čech v Clevelandu zřídil si vzdělávací odbor, jehož snahou býti má probouzení vědomí české nejen sokolů, ale i širších kruhů, jakož i povznášení a hájení českou věc vzájemným se vzděláváním. Hodno jen následování.

Nejmladší sbor N. J. S. ve Frogtowně, v Clevelandu T. J. S. Tyrš se činí, máť již 40 členů a z těch eviči 15 vedením br. K. Turka a co nejhlavnějšího, že ti bratři pro věc nadšení již nyní usilují o zbudování vhodné tělocvičny a stánku společného všech spolků svobodomyšlných.

Jest opravdu smutné, když z některého toho sboru

našeho za celý rok minulý nedostali jsme ani jediného řádečku a ještě smutnější, když máme spoléhat na zprávy o veřejných toho kterého časopisu "businessového", jenž dnes má pro to Sokolstvo plné hrnce kadidla, aby zítra vynadal mu a činovníkům jeho přímo neurvale. Zastavili jsme výměnu několika takovým výhonkům, třeba za redakčními stolky jejich i seděli také "bratři" a proto ze sloupce toho druhu na příště rozhodně vybíráti nehodláme a nebudeme. O veřejném měli by dopisovatelé těch kterých sborů spíše promlouvat, nežli o nějakém tom "velkolepém plesu" a p., měli by psát po jedné straně papíru a perem, nikoliv tužkou. Dále nemusí si nikdo myslet, když popíše několik archů, že lépe vykonal, nežli kdyby napsal stručně, krátce a dobře, činnost tělocvičnou hlavně vždy na zřeteli máje a tu chceme, jako ve všem jiném pravdu. Na té nám hlavně záleží. U nás netřeba se ji báti, u nás nemusíme se strachovati, že ztratíme nějakou tu oznámku, aneb přízeň nějakého peněžního žoka, a p. Obyčejně co vybírali jsme, akázalo se vždy v podstatě chybným a vlastní posudek namnoze přehnaným či lichým. A přec ta naše práce tělocvičná měla by se vystihnouti správně a zcela odborně zejména u nás. V pohodlnosti podporovati dopisovatele zvolené nelze a bylo by jen věci na újmu.

— D. A. S. v New Yorku povolil do fondu na zřízení české svobodomyšlné školy a opatrovny \$300.00, co zatím čtvrtletní poplatek pěti centů každého sokola na vydržování téže školy i na dále zůstává v platnosti. Vedle tohoto značného příspěvku ovšem jsou i mnohé spolky a jednot jiných, jakoby na důkaz, že útoky nepřátel na živé volný a jejich školu způsobem tímto nejlepší dostaly odpověď. Rozumí se, že naši u T. J. S. v tomto hnutí neschází a také naše sokolky přispěly obnosy značnými.

— V tělocvičně T. J. S. Čech v Clevelandu odbýval se sjezd cvičitelů naší Severových. Župy. Jest událost do jista pro nás významější a tu podrobnosti třeba získati z pera povolného. Sjezdy cvičitelské ostatně i jinde byly by na místě.

— Dočtete se v části dopisné, že jistý list v Chicagu nedávno psal o nás Sokolstvu americkém, jakobychem byli v Čechách živlem nežádoucím, jakoby návštěvy hromadné naši si tam o všesokolském sletu nepřáli. Nevíme, který list to byl a také na tom nikterak nezáleží nám, již podobná blabolání známe, avšak tolik můžeme panáčky ujistit, že jsou to právě sokolové američtí v N. J. S. sdružení, již stálý mají styk s vlastní starou, ano i svou stálou rubriku v nejlepším listě sokolském, nestoru to písemnictví našeho, pražského "Sokole" a tam nejlépe by se každý mohl přesvědčit a tih ob čas i lečehos dočíst o nás a naší činnosti vůbec, jakož i přípravách, jež dějí se k našemu uvítání.

— Nejlepší německý odborný list tělocvičný v Americe, úřední orgán Turnerbundu, "Amerikanische Turnzeitung", jakož i anglický měsíčník "Mind and Body", vyzádaly si od nás zprávy podrobné o příštím sletu všesokolském v Praze pro čísla lednová, jakož i ilustrace skvostných prostných, jež jako ukázky práce sokolské, české, přinesou.

— Nenlí potěšitelné, že naše N. J. S. na sletu všesokolském v Praze, na vzdor všem překážkám a nahodilým poměrům, bude přec jen důstojně zastoupena. Pokud již dnes víme, budeme mít, vedle New Yorku, jistě Cleveland, Detroit, Chicago, Milwaukee, Cedar Rapids, St. Louis, Omahu, kdežto v druhých sborech otázka zastoupení znovu se vyvolala a jestli borci se nevyšlou, tož jistě bude aspoň poselství, a kde ani toho poměry nedovolí, tož jistě do společného fondu výpravního mělo by se přispěti, ba co díme, jistě se tak stane, jestli dosavadní zvěsti neklamou. Což? Kdo že vypráví o Sokolstvu americkém, že se nečiní, že

nepracuje jako pevná řada utužených lidí českých a volných vůbec?

— Minule uvedeny byly oba nové sbory sokolské v O-klahomah City a Prague do N. J. S. Jednotu naši zastupoval br. Dr. Jos. Pecival z Wilson, Kans., jenž jménem V. V. sbory uvedl. V Prague br. Sádlo uspořádal s hochy svými cvičení a ochotníci malé divadelní představení. Účast z okolí na obou místech byla značná, jakž sděluje se nám.

— "The Alumni Journal" v New Yorku má velice pěknou zmínku o odborných pracích br. Ant. Voříška, jakož i jeho pokroku jako profesora na lékárnické koleji a službách, jež vládě prokázal na lodi průběhem španělsko-americké války jako lékárník. Jen více takých hochů mezi námi, vytrvalých, pilných a sokolů upřímných.

— D. A. S. v Bridgeport, Conn., poslal na Slovač 90 korun na slovenské cíle národní. Dobrý čin. My pak neměli bychom zapomínati Národní Jednoty Pošumavské, jakož i Ústřední Matice Školské v Čechách a pomoci opět jednou značnějšími obnosy ve sborech našich, jako přispěti na vše dobré a národní i v zemi této, zejména školy naše svobodomyšlné. V tom ohledu správa Národního Hřbitova v Chicagu může nám jen sloužiti za příklad.

— Družstvo bratří Slováků do Prahy na slet všesokolský jest již zajištěno a br. Rehakovi v tom ohledu, že staral se a přičiňoval, dlužno vzdáti čest. Cvičitel jejich br. Michal Poláček co se octl z Chicagu v Allegheny pořádá společná cvičitelů v Sokolně, a vypracoval již prostrná na prvé závody, jež jednota slovenská pořádáti bude 30. května v okolí Pittsburgu, Pa. Na závodech těchto budou mít bratři Slováci příležitost nejlepší k výběru boreů do Prahy. Zajímavost jest, že i bratři Poláci minule měli podrobné zprávy o pátém sletu všesokolském v úředním orgánu jejich, o tom promlouvajíce, zdali by nebylo záhodno vyslati poselstvo, když budou tam bratři jejich z hnízd haličských, poznaňských i z Němec.

— Dne 25. pros. odpoledne, právě když odbýváno veřejné cvičení Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md., skončil dlouholetý člen její br. Josef Pokorný. Sokol J. Pokorný byl s láskou oddán sboru svému a za dobu členství dokázal mnohokrát skutky svoji lásku ku Sokolstvu vůbec. Nebylo jednoho krajana, kterýž zavítal k nám odjinud, aby nebyl navštívil br. Pokorného v jeho venkovské residenci položené u cesty Belair as čtyři míle od města. Br. Pokorný byl jedním z těch málo lidí, kteří od přírody jsou nadání humorem a satyrou, a kteří dovedou obě čas a s prospěchem použití. Taci lidé nežijí nadarmo, vždyť již nesmrtelný Neruda pravil: "Často výsměch chybu ponapravil, často udusil vtip kvílení." A kdo v dnešních dobách dovede na lících svých spolubližních úsměv vykouzliti, ten těžce bývá postrádán. Žel, že br. Pokorný nemohl smrt' odbýti vtipem neb zastrašiti satyrou, ta nedbala a v šest a třicátém roce jeho věku vyrvala jej z náručí milované a milující rodiny. Táž necht' přijme pořadatelstva i Sok. Jed. Blesk projev upřímné soustrasti nad ztrátou, kterouž všichni stejně cítíme. Pohřeb zesnulého bratra odbýván ze Sokolovny a účastnil se jej nejen velký počet bratrů, ale i lidu českého i jiných národností. Čest budiž jeho památce!

Dorost a žactvo.

— Nám rozhodně se protíví, když ta mládež ubohá musí obsazovati ten, aneb onen předmět na bazar věnovaný, když po nocích se tluče do pozdní doby, jen aby získala pro ten či onen sbor peněz a to i v místnostech, kde pije se, kouří a hovoří všelijak. Jestli tak dělají u kostela, aneb jinde, kde účel světi prostředky, u nás diti by se nemuselo.

— Podotýkáme jen tak mimochodem, že rodiče nemožou a nesmějí také v zájmu vlastních dětí sehvalovati, aby jim půjčovány byly knihy, jež jsou schopny pokaziti čistotu

mysl mládeže, zničení její vkus a vehnati mladé čtenáře do bahna nízké literatury krvavé.

— Což není nikoho v dorostu našem, aneb i žactvu, kdo dopsal by tak ob čas i tomu listu sokolskému a pověděl mu co nového v jejich evičárně? Pokuste se, my již opravíme a upravíme rádi.

Sokolky.

— Slovenské sokolky v Chicagu také se rozhodly, že k jednotě jejich "Venec Sokola" se nepřidají. Stálo by to něco, celek by získal, ano i "duchaevik" jednotlivých sester a sborů. Snad si nebežou ty děvušky příklad z mnohých sborů našich sokolek?

— Tolik bylo překážek a tolik nesnází a ti bratři skoro ve všech sborech, kde jen poněkud lze, uznali, že N. J. S. v Praze býti musí jako celek a bude o pátém sletu všesokolském, kdežto naše milé sestřičky tu i onde, jakoby neměly smyslu pro manifestační práci Sokolstva, kde i česká žena sokolská ukázati hodlá v čem naše věc výchovná spočívá. Že není peněz? Možné dost, však péra jsou ještě přec snad k dostání a papír též, aby se povědělo listu našemu a námítky uvedly, jsouli možné vůbec. A což, kdyby jste tak sestry milé, samy jeti nemohouce, uspořádaly jednou veřejné a potom i třeba něco jiného a daly našim borcům N. J. S. na cestu. Nevěřte těm, kdo o pouhém "výletu" vám mluví, jedná se tu o práci, průkaz práce tělocvičné a úspěch všech nás bez výminky.

Věci české a slovanské.

— České Sokolstvo v Němcích se rozmáhá i daří se mu. Tak minule sbor v Hamburku slavil 15leté své výročí. Cvičí se pilně, jako v mnohých jiných sborech zahraničních.

— Časopis dorostu sokolského v Praze stal se skutkem, jsou to "Sokolské Besedy". Administrace na Smíchově, Divišova ul. č. 373. Vychází měsíčně a obsah jest věru poutavý. Doporučujeme vřele.

— Jízdní odbory vyšlou k sletu asi 100 evičenců a dostanou subvencei Č. O. S. Výbor Osvětového Svazu jednomyslně schválil návrh na pořádání kulturní výstavy české, do které by se pojala vzdělávací činnost Sokolstva.

— Sokolský tisk v Čechách a na Moravě nedostává zasloužené podpory ani svých vlastních lidí. Tak "Sokolský Věstník Župy Moravsko-slezské" má býti zastaven a "Věstník Župy Haranta z Polzie" již nevychází.

— Zájezd na slovanský Jih první přinesl ovoce na Cetinji, v Černé Hoře založen byl první sbor sokolský.

— Naši evičitelové a učitelé tělocviku na Rusi se činí. Tak br. Honzátko vydal po rusku "Krátkou rukovět" systematického tělocviku a cvičení tělesných.

— Na oslavu čtyřiceti let trvání Sokolstva polského v Haliči pořádán bude na jaře slet ve Lvově. Pozvání budou naši, Chorvaté a bratři z Poznaně.



DUŠE SOKOLÍ.

(Parodie.)

Přišla duše k bráně nebes, zatloukla na ní, tajíc dech. Kdo jsi duše a co tu chceš? Chci dovnitř a jsem duše z Čech. Že jsi z Čech, to není dosti, dí Petr k duši úsečně, tam husitské žije plémě, jež bojovat zná statečně; život tvůj dřív musím znáti, zda dobrý byl aneb zlý, a zásadu, pro niž žila's. — Jen dobré duše v nebi dlí. Uslyšelo to, duše řekla: Já znala jen jeden směr, dbát o zdraví, sílu lidstva, což nejlepší je ze všech věr. Povím tobě ale více, když hledíš na mne s nevolí, já nenávidím černé kutny, jsem duše česká, sokolí. Sokolí diš, že jsi duše, tož vzdal se odtud, od brány, neboť zprávy velmi špatné jsou o tobě nám podány.

Sokolí, ti trhají víru, což skutek hrozný, nesmírný, a na místě chrámů páně, staví jen samé evičárny. Nepřijímá do své říše, bůh vládce, duše sokolů, do pekla jdi, neb tam patříš, pryč jen odtud, tam, dolů. Neřekla nic duše hrdá, že mýlka je, to uznala, a mužně kráčí v pekla "Hej sokolci" zpívala.

Petr potom zavřel bránu, a ples nebeský počal zas, andělé zpívali, hráli, tu náhle však ztich' každý hlas, neb zdola bylo slyšet huk a jásot velký, vše plesá, pak zas bouřný rukou tleskot, až trás se trůn i nebesa. Tu povstal bůh a pravil: Petře, jdi podívat se do pekla, možná, že ta duše česká ty odsouzence zalekla.

Petr šel, leč hned byl zpátky a blábolil v ustrašení:

Pane bože, peklo celé je pro tu duši v nadšení.

Duše ta, věř, divy dělá, to s odvážností velikou,

kol jakéhos bidla lítá a též chodí o rukou!

Do výšky též značně skáče, a v pažích sílu obra má,

koně na dél přeskakuje a sem tam švihá nohama.

A to na ty odsouzence tak účinkuje velice,

že co ona duše koná, dělá jich celá směsice.

Při tom činí děsný povyk, skáče, běhá, svévolí,

a to všecko zavinila jenom ta duše sokolí.

Přiveďte sem, dí bůh otec, onu novou českou duši,

pakli vinna, potrestám ji, pekla zákony že ruší.

Duše přišla. Pevným krokem šla směle k soudné stolici,

že bez strachu, prozrazoval smích na tváři se jevíci.

Proč ty duše, praví pán bůh, děláš tam dole rozbroje,

jak bys chtěla celé peklo proti mně vésti do boje.

Močny pane, řekla duše, nechť trest mi dáš či svobodu,

co činila jsem, heslem je a spásou mému národu.

Národ můj, ten český národ, by nepad' v lidstva úpolu,

jelikož ty's zapomněl naň, svůj život dal v moc sokolů.

A dnes již pane, národ celý se evičí, tuží těla svá,

a jaký div, vždyt' v tvém pekle se tělocvik též uznává.

Poslyš duše, řekl vládce, já odpouštím ti chybu tvou,

zůstaň v nebi a evič dále, pro mne to bude zábavou.

Odpust' pane, řekla duše, nikoliv ale prosebně,

chceš-li v nebi míti cirkus, tu nezádej tak ode mně.

Ne z takých příčin, močny pane, tělocvik se pěstuje,

a zde evičit pro zábavu, to věru příliš směšné je.

Rozhněval se velice bůh, když slova ta uslyšel.

Pryš s mých očí, vzdorná duše, jdi do horoucíh do pekel!

Oči jeho hněvem plály, leč duše ta se nelekla,

nechtíc však děl v nebi dlít, zpět vrátila se do pekla.

Bůh pak Petru dal ten rozkaz: nechť k bráně přijde kdokoli,

každého sem můžeš pustit, jenom ne duši sokolí.

Václav Kotek.



Z VLASTI NAŠI STARÉ.

Praha, 15. prosince.

Jakobych viděl ve tvář Tvou, bratře pořadateli. Usmíváš se a jestli dovedeš si také někdy sám pro sebe pohovořiti a jak bys nedoved, řekl si asi: "Nu to je dost, že si přece vzpomněl." Věř však upřímně i přiznám bez mučení, kdybych byl nečetl řádky Tvé v tom našem milém a tak pečlivě vedeném "Sokolu", že bych byl opravdu zapoměl. Četl jsem ta slova Tvá jednou a hned zase podruhé i vytužil z nich vše, co tíží vás, jako dovedl jsem vystihnouti, proč to Sokolstvo všude tolik má nepřátel. Nerado by sloužilo komu za žebříček politických aspirací u nás a tam u vás v zemi volné a svobodné bez pochyby osmělí se bráti vlastní stezkou svou, at' již tomu tisku veřejnému to vhod, či nie. "U nás si vynadáme nejhoršími jmény, sepereme se, rozbijeme si hlavy pro odehýlné náhledy, kamenem rozbijeme okna nemilým osobám," jak náš Kukaň trefně vyličuje v "Dojmech z oslav Husových a Havlíčkových" a u vás vytáhnou se proti tomu Sokolstvu asi kusy nejhrubší v tisku anglickém.

Ten, kdo vás naučil takto navzájem se před cizinou ostouzet, ten, kdo zneužívá moci svého jazyka a péra ku takovému nešlechtnostem, nemůže být hlasatel slova božího, nemůže být český člověk, ale spíše je to nějaký šarlatán aneb nevzdělaný Zulukafr. O případu v Baltimore psal Jsi sám, o případu v New Yorku dočetli jsme se jinde, nežli ještě přišla ta řízná poznámka o Macharoví, Wildovi a Zolovi, jež vyloučení měli být v New Yorku z odbočky knihovny veřejné a to vlivem kněze. Nezazlete, nám však zdálo se tu, že s tou vaší svobodou to tam nějak pokulhává, když kněz český takto s pokrokovci si hraje. A naposledy ti mnozí lidé pokrokové hodnou část viny nesou, aspoň by se tak podobalo, podle toho, co čteme. Proto, jestli soustavným, energickým a neunavným postupem veřejným i soukromým budete se starat o zdoání fanatického úsilí klerikálního a v řadách sokolských zvláště pokračovati, vštěpujíce dětem svým a hlavně ženám, opakuji výslovně ženám, jako protijed na klerikální pověry živou lásku k pravdě a k utužení na těle i v mysli volné, získáte, musíte zvítěziti, zvláště, bude-li postup váš soustavný . . .

My již zde, milý bratře, jen počítáme měsíce do června, za nedlouho budeme počítat týdny a pak jen dny. Od vánoc to již bude pospíchat s kopce. Čteme s radostí, jaké přípravy se u Vás dějí na cestu k nám a v tom ohledu práce Vašich v New Yorku jest přímo obrovská, jako ohromné jsou ty práce jednotlivých výborů našich zde. Ve sletové kanceláři, označené červeno-bílým nápisem vidíte všechno z našeho zájezdu na Jih slovanský, zmenšený plakát čtvrtého sletu a naše mnohé a pestré pohlednice sletové, vedle jiných zajímavostí ve výkladu vlastním, který občas se mění a upozorňuje lid, co Sokolstvo opět Praze chystá, jaká bude ta jeho obrovská slavnost mravní i tělesné zdatnosti junáctva českého, slovanského i mnohých hostů, cizích gymnastů, jež odbývají s námi budou slet i závod svůj. Tato práce mezinárodní stíží ovšem sletové práce, však co do významu, kdy hostit budeme celý Svaz evropských sdružení tělocvičných, kde i naše Č. O. S. jest členem, nemá u nás dosud sobě rovné, za což ovšem hlavní dík náleží našemu br. Dr. Scheinerovi, jenž v Bernu pro nás získal, na sjezdu tam prodlévaje.

Pozvání ciziny, hlavně ale Slovanstva již skutkem se stalo a co toto píšu asi již v rukou Vašich, kdežto ve dnech 8. a 9. t. m. konala se v zasedací síni pražského Sokola schůze župních náčelníků Č. O. S., kdež celý přesný již pořad sletový, se nejen posoudil a schválil výborem technickým, ale celá ta naše manifestace, jakoby již v určitý rám se sevřela, rám přeskvostný a nanejvýš velebný. Tu již podány byly zvěsti o tom, jak se v jednotlivých župách hledí návěku obtížných, za to ale tím krásších prostných, jak vypracovány budou vůbec eviky závodní a kde dle nabyté zkušenosti na letošních závodech župních bude třeba nový závodní řád doplniti a opravit. Pravda jsou požadavky řádu toho přísné, jakž na místech těchto již jednou jsem psal, avšak tam, kde jedná se o průkaz vyspělosti jinak u nás dnes již by snad ani býti nemohlo. Na nás musíme klásti měřítko co nejvyšší, již k vůli mnohým hostům našim, aby tím spíše posouditi dovedli, že snahy naše vůdčí v Sokolstvu slovanském jsou opravdové. Úkol náš jest takto méně snadný, však o to jest čestnější, čím více o pokrok a vnitřní rozvoj náš se postavíme.

Královské hlavní město Praha nejen že přijalo záštitu sletu, ale povolilo již 65,000 korun subvence, co zatím mnohá jiná města rovněž v ohledu tom závodí, jako opět jiná dotyčné žádosti bez přečtení vračí. Vyjímá se asi tak, jako s těmi některými časopisy, jež do sletů našich plně kalamáře, vlastně stroje mají kadidla, aby když povzbuditi mají do opravdy vše naši jednoduše ignorují. Přihlášek o vstupenky, ročinaje 1. prosincem, kdy záznamy začaly se vyřizovati, jest počet značný a lože i křesla, číslována sedadla

i místa k stání na všechny slavnosti jdou velice pěkně na odbyt a cizina ovšem pozadu nezůstává. Plakát sletový, vlastního rázu, jakž jen ruka malíře, umělce, dovede, jest již venku. Jest skvostná to práce Art. Scheinera, provedená v reprodukčním závodě "Unie". Ještě třeba pověditi Vám, že u příležitosti sletu tohoto pořádána bude první osvětová výstava, na níž znázorněna býti má vzdělávací a osvětová činnost v našem národě Sokolstva veškerého i myslím, že také u Vás měly by se státi kroky nějaké, aby zvláště Národní Jednota Sokolská poslala ukázky své, když k tomu Svazu všech jednot ještě nedošlo. Jsem jist, že z bohatého materiálu práce vaší výchovné mnoho dalo by se vybrati.

Následující jest pořad předběžný všech podniků slavnostních: 9. června hry šachové, provedené na obrovských šachovnicích jízdu i pěchotou sokolskou. 16. června cvičení školních dětí obecných i měšťanských škol. 23. června cvičení žáků, žáků a dorostu sokolského. 27. června mezinárodní závody všech evropských svazů tělocvičných. 28. června závody o přebor Č. O. S. a téhož dne uvítací večer. 29. června první den sletový na cvičišti a lidové slavnosti. 30. června druhý den sletový na cvičišti a lidové slavnosti. 1. července třetí den sletový. Cvičení jízdy sokolské. Závody v plavání a slavnosti na rozloučenou. Technické vedení mezinárodních závodů tvoří delegáti jednotlivých svazů: J. de Mallens, Brussel; Dr. Jindřich Vaníček, Praha, Delfandre, Cambral, Romano, Guerra, Řím, Al. Kayser, Sottembourg, Chas. Demeno, Pešť, S. van Aken, Rotterdam. Družstvo Č. O. S. vybere se zvláštním závodem, aby se jen obstálo a na Vás i bratře Slováce bude, aby jste se také připravili k tuhé práci a znali prostná hlavně. Dr. M. Mixa.



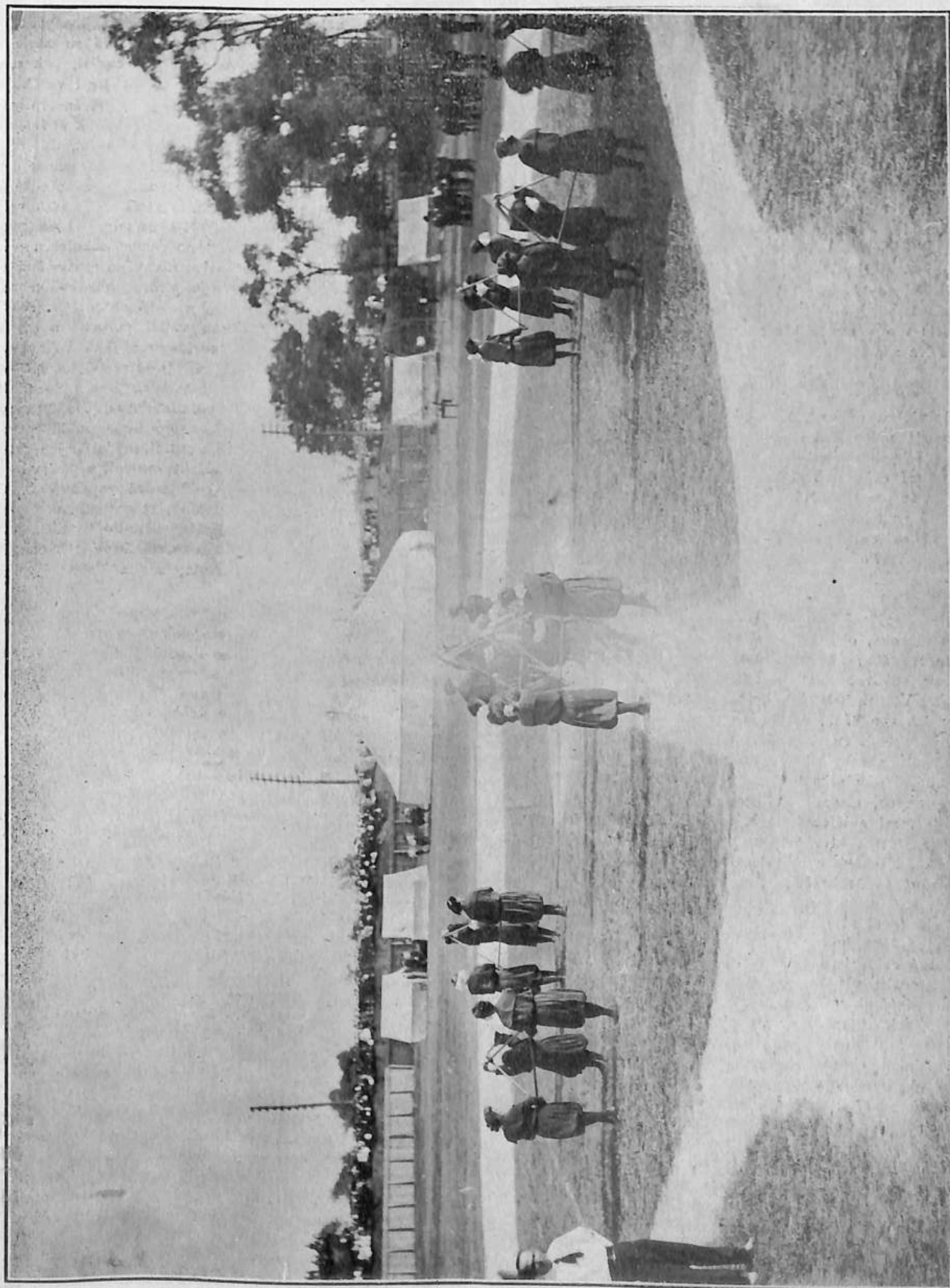
DOPISY.

Crete, Neb., 15. prosince.

Opět uplynul jeden rok činnosti, vlastně nečinnosti T. J. S. v Crete, Neb., a nadešla doba volby činovníků pro rok příští. Po celou tu dobu nikdy ani řádečky nebylo od nás v listě našem, ačkoliv každý z nás každé to nové došlé číslo s dychtivostí četl a nebylo-li tu o nás, bylo toho tolik užitečného, dobrého a šlechetného na prospěch věci sokolské v jednom každém čísle a zajímavého, že po stránce technické z cvičení veřejných snesený materiál byl a jest dosud pouze ze Západu. Již to dosvědčuji, že když se chce, že mnohé dá se vykonati a tu doufám, že i u nás noví činovníci trochu více života přinesou do našich řad, aby se cvičící členstvo mělo k práci a znovu se zvedlo, jako bývalo v dobách nedávných. Jak by mnohá jednota sokolská se uchopila té příležitosti, a jak by si libovala, kdyby měla tak pohodlný a pěkný stánek pro cvičení, jaký máme my zde. Prostranná, vzdušná a čistá místnost, elektrické osvětlení a veškeré potřebné náčiní, snad nic takřka neschází, jenom trochu více snahy, odvahy a povzbuzení jeden druhého a jsem jist, že půjde znova, že Crete znovu na svém bude místě v tom pevném šiku našem, celku našem.

Ve výroční schůzi, odbývané dne 9. prosince, byli zvoleni následující činovníci na rok nový: Bělka Josef, starosta, Daniel Ant., náměstek, Pařízek Jos., tajemník, Novák Ant., pokladník, Kubíček Otto, účetní, Marek Lev, výbor majetku na 3 roky, Volešenský J., náčelník, Brt Jos. C., evičitel, Aron Ed., Bělka Ant., Sedláček Jos. W., Nesporý Jan C., Marsalino Jos., výbor zábavní, Kostlán Fr., domácí správce. Po provedení volby přešlo se k rozpravě o tom, aby se příštího roku pořádalo trochu více ušlechtilých a poučných zábav i pořadů různých. Vše byla uvítána s radostí i usneseno, aby se upustilo od veřejných zábav tanečních, a místo těch bude více hudebních, deklamatorních, cvičení a přednášek. Vše to bude dorostu i nám všem jistě prospěšnější a u širší ve-

Fotografoval br. Malý.



Týče. — Sokolky T. J. Sokol Chicago, o veřejném Župy Střední, vedením sok. J. Jirouška.

fejnosti spíše dojde uznání, protože i jménu českého vůbec prospěje a spíše bude ku cti. Abychom na to nezapoměli, zvolili jsme si ihned výbor a sice: br. S. bl. V. J., Havlík Jos. a Kuel Adolf. Výbor uspořádá na poprvé soukromý večírek vzdělávací a ryze sokolský a jakmile bude mít pořad hotový a jednotlivá čísla nastudovaná, tož nám oznámí, a my pak se zase jednou za onoho času pobavíme navzájem, pěkně po sokolsku. Již se na to těšíme, a že nás výbor nesklame, za to ručím. K tomu pak, když i pilně bude se cvičit, na kolik tu sbor náš získá a s ním všichni, my staří i mladí. Proto bude třeba, aby se naši hoši hotovili k práci, aby i mládež přiměli k cvičením tělesným a záhy se u cvičitele přihlásili, tak abychom ten rok nový začali s novou chutí a oživeným zájmem. Abychom i v tom ohledu pokračovali o to postará se nejen náš cvičitel, ale i jeho sbor cvičitelský, jenž tvoří bratři Nesporý J. S., Volešenský J. a Kubiček Otto. S mnoha upřímnými přáními k práci vaší tam za tím stolkem pořadatelů v roce novém a hojně trpělivosti, jsem s pozdravem našim Na zdar!

Jos. Bělka.

Chicago, 18. prosince.

Návštěva cvičení, která byla u sboru našeho "Sokol Chicago" na začátku období uspokojivou, v uplynulých dvou měsících poklesla. Dříve cvičila 3 silná družstva sokolů, nyní cvičí dvě slabší. Jedna a neposlední z příčin, myslím, že pro různé okolnosti (výstava, divadlo), během as 8 týdnů as tolikrát též cvičiti se nemohlo — a že vynechávání cvičení bez následků nezůstává, víme každý ze zkušenosti. Po vyslání dvou členů cvičících do schůze ředitelstva docíleno, že může se cvičit i při zkouškách (železná opona bude stáhnuta), jenže se "to" dříve pošle domů. Návštěva cvičení sokolek je dosti četná. O žactvu zprávu podat nemohu, obvyklé měsíční zprávy ku sboru podávány nejsou. Tuším, že povinnosti náčelníka. Nepěkným zjevem ve cvičírni naší je cvičící oblek několika mladých sokolů. V těch zelených košilích, tmavohnědých po kolena sahajících spodkách, červených punčochách a bílých střevečích, působí dojem komediantů. Také si skutečně v různých těch akrobatických produkcích (vzdor přátelskému napomínání náčelníka i některých z bratří) více libují, nežli ve prostných, alespoň při posledním veřejném vystoupení jsem je mezi cvičícími neviděl. Jest to hrubé porušování kázně sokolské, které trpěno nebudiž, aby nepůsobilo nakažlivě. Nechtějme z tělocvičny naší míti instituci na vychovávání akrobatů.

Ve středu, 12. prosince, as po 3-leté přestávce, pořádal sbor náš první zábavní a vzdělávací večírek. Na programu byla přednáška, hudební sola, zpěv, cvičení sokolek s tyčemi a prostná cvičení sokolů. As 20-členný orchestr řízením br. Ant. Brousa přednesl několik skvostných čísel. Všichni účinkující účinkovali s ochotou. Díky vám všem! Přednášel známý krajan, prof. Jar. Zmrhal, vlastně přednesl náhledy na téma: "Následky zákona o vyučování střídmosti se stanoviska vychovatelského." Jelikož nebylo mi možno slyšeti vše, obracím se pro začátek k referátu jednoho z místních listů, praví: "Přednášející ve velmi věcné a poutavé řeči poukázal na zákon illinoiský, vztahující se na výchovu mládeže, jak se strany rodičů tak i učitelů v ohledu střídmosti, že sice má dobré pokyny, jak dívky před zlobnými účinky nestřídmosti uchrániti, ale metoda v něm naznačená, že neodpovídá praktičnosti, takže se stává, že místo, aby se dívky před škodlivými následky nemírného pití, jídla, kouření atd. uchránily, vhní se touto nepraktickou methodou opáčně v nebezpečí.

Přišel ku konci přednášky, zachytil jsem několik vyslovených myšlenek přednášejícího — dobře-li jsem pochopil, mající as tento směr: "Vštěpování třeba dobré myšlenky negativně, dětem nevyspělým ještě k soudnosti, jest vý-

chovou pochybenou, působící více zla nežli dobra. Dítka tak vychovávané často rodičů svých si neváží, za ně se i stydí, v nevyspělosti své nad ně se povznáší, myslíce, že vědí lépe, nežli zkušený i dobrý otec. Mívá za následky, že dítka učí se nespravedlivě o lidech souditi, i k nenávisti s toho 'vučeného' jim stanoviska. A již i ve školách veřejných působí nepatřičně a škodlivě dělení žactva. Učme pozitivně, ne negativně! Nechtějme z dítek svých míti lidi úzkoprsé, s náhledy nepravými, omezenými, lidi od jiných se lišící a nad jiné se povyšující — chtějme z dítek míti lidi s myslí zdravou, volnou a nevázanou předsudky. My přítomní, kteří jsme občany této země, zároveň i voliči, přičiníme se o to, aby zákon v tom smyslu byl změněn." Konče pravil řečník: "Volám 'na zdar' Sokolstvu, věda, že žactvem počínaje až k dospělým zdravého ducha i zdravé tělo v tělocvičnách svých pěstuje, neb jednotlivci se zdravým tělem i duchem tvoří volný a silný národ."

Přednáška vyslechnuta byla velmi pozorně a přednášejícímu nadšený potlesk byl odměnou a jistě i povzbuzením. Návštěva byla překvapující. Bylo přítomno 500—600 lidí; síň byla přeplněna. Průběhem spokojeno bylo obecnostvo, spokojeni byli účinkující i pořadatelstvo. Každý tvrdil: "úspěch, úspěch, úspěch!" Sboru to bude pobídkou, aby u pořádání večírků podobných neustal, a ještě jen trochu více na poučné přibrousil. Cvičení sokolek s tyčemi provedeno bylo ladně, prostná sokolů méně uspokojivě. Nezoufejte ale bratři, na to si pomalu přece zvyknem.

Ochotnický odbor náš sebral "divadlo" "Mlsní kocouři" sedmkrát, jednou ve prospěch školy "Vojta Náprstek", jednou ve prospěch Útulny a sirotčince. Zda již konec — nevím.

Dobře míněný, bratrský pokyn (v posledním mém dopise) ředitelstvu našeho ochotnického odboru přiměl redakci jednoho zdejšího denního listu k jizlivě psané úvaze, v níž hází zbytečnými tituly a rady i dává, které s díky vracím. S dobrým svědomím mohu říci, že až dosud pracoval jsem pilně a nezištně pro dobro odboru našeho a ani upozornění poslední nemělo jiného účelu. Jsa zvoleným dopisovatelem sboru, jest mojí povinností referovati a kritisovati třeba-li, činnost sboru i odboru našeho. V "Sokole Americkém" zvykli jsme si mluvit jasně a přímo, pro laicíné a nabubřelé "puffy" v orgánu našem místa není. Dobře míněný a přátelský pokyn není žádným "pouštěním se do něčoho" a co se toho domlouvání a vycinkání obecnstvu týče, to myslím, že nejpřednější povinností těch oněch časopisů, které "vzdělávání a povznesení národnosti české v Americe" ve štít sobě daly a stále tak hlásají, ale žel — jen hlásají, ve znamení dollarů pracující!

Při návštěvě výstavy "Alešově" mile byl jsem překvapen, setkal se tam s pracemi našeho mladistvého člena, dobrého i borce, br. Jos. Svobody. Mělt' celkem vystaveno pět pěkných náladových obrazů z přírody a jednu zajímavou studii. Pozoruhodné práce, skutečně. A jak rádi viděli jsme bratra tam, tak rádi uvidíme jej opět ve cvičírni již, doufáme, že stane se pilným návštěvovatelem.

V neděli večer 16. prosince účastniv se veřejného cvičení br. jednoty "Sokol Havlíček", vyslechnul jsem řeč br. J. Košáře. Pěkná, vzletná řeč, ale bez toho dotýkání se "druhého tábora" snadno mohla se obejít. Žalováno "ne kroy, ale naše vlastenecké a národní smýšlení vylučuje nás z druhého tábora". Vážím si br. Košáře, ale k obraně naší alespoň poukáží na práci našich při škole "Vojta Náprstek." Tot', jak se říká, "mluví samo", a vedle toho o co více dalo by se uvést.

Výstava, kterou sbor v listopadu pořádal, zdařila se lépe, nežli zprvu se tušilo. Rozumějme, výdělek byl větším. K výstavě většina členů zachovala se úplně netečně, skoro vše bylo prací hlavně 5 neb 6 členů ředitelstva a ně-

kolika ještě málo bratrů, a přece již se napočítlo as \$2,300 "čistých" a to ještě 22. t. m. pořádáme "ukončení" výstavy, s plesem ovšem, kde se také ještě něco "utrhe". Bratři, kteří tak pracovali, zaslouží všechno uznání.

Na sobotu 19. ledna připravujeme 15. výroční maskarní ples s divotvorným mlýnem. Prý něco nevidaného — budou se mlít ze starých mladí, importováno přímo a schválně z Kolovče. Hm, hm — radím k opatrnosti, někteří z těch starých dělali dosud dobrou práci.

bych, že mohou býti sami s sebou spokojeni.

Konče dopis tento, poslední v úřadě dopisovatele, žádám každého, jenž snad se dotčen cítil, za prominutí. Vždy snažil jsem se slovy mírnými na všeliký ten nešvar v životě našem sokolském poukázati — snad jsem toho nedovedl, soudě, že někde výtky mi byly činěny a jinde i "velká hu-ba" předhozena — přijmul jsem to, ale s tím vědomím, že vždy jen dobro celku jsem na mysli měl.

Na zdar!

Ant. Peroutka.



Cvičící členové Česko-Slovanského Sokola v Bayone, N. J.

I. řada: Fr. Schipp, R. Blábolil, R. Lomer, J. Stránský, J. Mašín, Jos. Řezanka, Jan Řezanka. — II. řada: E. Štěpán, Fr. Slavětinský a Tom. Štefek, cvičitelové, J. Batko. — III. řada: Jos. Prágr, St. Tarátko, Fr. Blábolil, Boh. Hrdina.

Zítřejší máme valnou schůzi s volbou činníků a řídí-telstva. Prosí se, že většina členů z dosavadního řídí-telstva, které až na malé změny, tuším, 3 roky stávalo, úřad více nepřijme. Jsou prý unaveni — rádi věříme a přejeme jim odpočinku, zaslouží si ho. Pracovali pilně a neunavně, průměrná návštěva schůzí byla taková, že žádné z dřívějších takou vykazati se nemůže, a finance sboru dovedli tak, že až i čistý výtěžek z výstavy bude odveden, zbude na budově naší dluh již jen nepatrný. "Spořivost" bylo heslem jejich, které někdy až příliš úzkostlivě zachovávali. Chyba tu a tam se ovšem také stala, ale věřím, že vždy jen prospěch sboru měli na mysli — a kdybych tím nehřešil na to sokolské heslo "věčná nespokojenost", řekl

Baltimore, dne 18. prosince.

Kdo tedy lhal? Jak jsem se již v minulém čísle zmínil, měl sbor náš v úmyslu pořádati přednášku, kteráž se také odbývala, a sice dne 8. prosince. Mluvil jsem as ku 80 osobám a asi dvěma stům prázdných židlí. Neskrývám se touto pravdou, neboť není příčiny, proč bych se já stydl. Vy-světlovati všechny příčiny tak malé návštěvy nechci, neb musel bych se zmíniti o věcech přímo hnusných i podlých intrikách, jichž rovných s těžší by se nalezlo. Slova, která jsem promlouval, budou snad uveřejněna, a tak klidně očekávám úsudek každého, neboť vím, že s obsahem mé řeči nemohou souhlasiti ti, kterých br. pořadatel tak trefně nazval "chátrou".

Přátelé rev. V. Vaňka hned po příjezdu tohoto vychlou-
bali se ve veřejnosti, že list náš prý najisto přestane již psáti
proti našim reverendům atd. Že zdejší kněží evangeličtí
nešli se omlouvatí nám, má dobrou příčinu. Vědí dobře, že
nespokojili bychom se pouhými slovy, ale že žádali bychom
důkazů na místě. Nespouštějme se zřetele, že ve zdejším
"Sunu" mluvilo se tehdy na jednom místě o informátoru,
udávající, slovem "minister", a není zvykem nazývat tak
jen kněze katolické. A evangelické máme tu právě dva,
a jak dalece jsou hodnověrní, chei poukázati několika slovy.
Reverend Čada, kterýž se první listu našemu omluvil, že
nemá podílu na hanobení nás, byl kdysi v podezření, že šířil
pověstné cedar-rapidské letáky. Byla i protestní schůze po-
řádána a tenkrát Čada neuznal za vhodné se dostaviti,
nejspíše měl dobrou příčinu. A zdejší Velkořád Č. S. P. S.
mohl by pověděti české Americe, jak před nedávnem tentýž
kazatel poštal jednu českou ženu proti němu a jak tahal
Velkořád k soudům. Prohrál sice naposled přece, však způ-
sobil tím nejen Velkořádu velké výlohy, ale i značnou škodu
úředníkům. Chuděra, on by nehaněl své krajany za celý
svět, to to, však vydávati "Věstník" ku prospěchu své
církve, v něm lháti co biblí se prodá mezi krajany svobodo-
myslnými, jak chodí do schůzí a přednášek jen k vůli pití,
a p. to se může. Aby snad br. pořadatel nemusel spoléhati
jen na mé slovo, zasílám s dopisem i "Věstník" Čadův,
aby učinili si mohl úsudek. Rev. Vaněk také nie, on mu-
zikant. Nu, přiznávám, že by mne to samotného velice
těšilo, a rád bych i sám uvěřil, kdyby se mi dostalo dů-
kazů. Ale na pouhé slovo nevěřím. Rev. Vaněk nepopřel
a nemůže popřít, že napsal do své "Jednoty", že svobodo-
myslní krajané pochovávají své zemřelé jako dobytčata. To
také nebyla hana, to byla snad poklona! A kdo se nejvíce
staral, aby přednáška v Sokolovně, kde jsem měl mluvit,
se setkala s nezdarem? Žádný jiný, než "Národní Noviny",
jejichž řídítel jest ve vleku rev. Vaňka, jejichž redaktor jest
úředníkem "Přistěhovaleckého domu", a odtud ty věčné
chvály na "Dům" i Vaňka. Časopis ten jest vůbec v ru-
kou rev. Vaňka. Přednášku tuflali, aby se jen o ní žádný
nedověděl, ať jindy, když řečnil někdo jim bližší, vykřiko-
vali dosti, a i v den přednášky oznámily v oznámce tak
neobyčejně vysoké vstupné, že i ty, kdož o tom věděli, od-
radili. A byt' i dokázali páni reverendi svoji nevinu, ne-
stává ještě příčina, proč bychom měli pufovati nějaký je-
jich soukromý podnik, a proto také jen píšu. Že "Dům"
pro přistěhovance jest dobrá věc, to přec my zde také uzná-
me, leč on jest dobrodiním pro obě strany, jak pro strá-
vníky, tak majitelé. Vždyť vyplácí se každý soukromý
strávní dům, a poplatky nejsou vyšší, a jsou-li, dostane se
strávníkům lepší obsluhy. A jest také nesmyslem tvrditi o
nějaké nestrannosti. Že přijímají se příslušníci jiných ná-
rodností, jest jen proto, že rakouská vláda udělila "Domu"
subvence i tudíž si tak vymínila, a za druhé peníze každého
jsou stejně dobré. Že se dá někdy nějakému chud'asu
zdarma najísti, to se může zajisté snadno při velkém po-
čtu strávníků učiniti. Jak dalece jde humanost těchto lidí,
viděl jsem z toho, když člověk rev. Vaňkovi nejbližší byl
proti udělení podpory přistěhovalecké společnosti new-yorské,
protože prý jest v tom jiný panpáter. Hle, tu již není hu-
manita, ale přímo obchodní konkurence. A pak, kdo vlastní
ten "Dům přistěhovalecký" u nás, kdo jsou jeho řídítele?
Vše, ať příspěvky se sbírají od každého, jest v rukou pouze
a jedině rev. Vaňka, a jen tu a tam jméno některého ko-
stelníka figuruje. Úředník jest členem církve jeho, vystu-
dovaný ve školách jejich, dáma, kteráž vodí přistěhovance
z přístavu, jest misionářkou církve presbyteriální, a jest ně-
kdo tak naivní, aby si myslel, že ti lidé konají to vše, co
konají, z pouhé dobročinnosti? Vždyť i ta hospodyně v
"Domě" musí patřit k církvi. A když se takovému "ze-

lenému krajanu" opatří na první čas pobyt a i práce za
přiměřený poplatek, tu on z vděčnosti stane se i časem pra-
videlným návštěvovatelem, aneb při nejmenším přec něco
při kolekci hodí do košíčku. "Dům" pro přistěhovance jest
celkem dobrou věcí, ale musíme na to pohlížet se stano-
viska správného. Když se apeluje na naše kapsy, tu máme
právo podívat se věci na kloub, a listu našemu pověděti.
List tento postavil se vždy proti soukromému rázu jakých-
koli podniků národních, a proto nechápu, proč by se měl
podporovati jiný podnik rovněž soukromý, zvláště v rukou
kněžských, kterýmž věř, kdo můžeš. Jinde vám aspoň poví,
co přijali a co vydali, a jak nakládají s penězi lidu, ano
dají vám i za pětku hlas jako v nějaké akciové společnosti,
kdežto zde leží vše v rukou jednotlivce a žádná zpráva do-
sud nevyšla, a i kdyby vyšla, jak můžeme ji věřit, když
jsou všichni s podnikem tím spojení pouze a zase stranníci?
Tot' příčina, proč my jsme u sboru našeho na "Dům" ne-
přispěli a také nepřispějeme dokud bude pod vlivem kněž-
ským. Tuto pravdu nepokrytě řekli jsme sokolům cleveland-
ským i st. louisským i v Mount Pleasant a povídáme
ji i zde v listě našem, který v těchto a podobných věcech
spíše jiných má být v čas a správně informován.

S dopisem tímto zasílám br. pořadatel i oběžník kněží
katolických, v němž tito popírají, na vzdor tomu, že zpravo-
daj jmenuje jejich kněze, jakékoliv spojení s pisatelem ha-
nopisu proti Sokolstvu v "Sun". Nuže, zde tedy vyvstává
pro nás otázka: Kdo tedy lhal? Lhal zpravodaj, lhal
panpáter, anebo lžou ti kazatelové všichni dohromady ted'
a jako vždy? Naposledy jsme si dali ten hanopis do "Sunu"
sami. Na zdar!

Karel Matoušek.

Chicago, Ill., 20. prosince.

Před časem četl jsem v jednom chicagském českém den-
ním časopise poznámku, týkající se účasti Sokolstva ame-
rického na V. sletu všesokolském v Praze roku tohoto.
Nemám již po ruce doslovné znění onoho článku, leč
smysl jeho utkvěl mi dobře v paměti, jako mnohá ta jizlivá
poznámka! Psán byl as v tom smyslu, že "není as žádou-
cím hostem Sokolstvo americké na V. sletu." Jest přímo
s podivem, odkud onen časopis čerpal onu "nežádoucnost"
návštěvy Sokolstva našeho v Čechách, aneb v čem a jak
mohlo by se hledati na pozvání úředním zvláště N. J. S.
nějaké nechutě vůči nám u Svazu českoslovanského Sokol-
stva v Praze.

V článku tom však najdete zcela zřejmou nelibost
vůči nám, ba můžete i hledati skrytý osten, kterým má se
bezpochyby otupovat nadšení vzrůstající V. sletem. Vskv-
s v tom sýčkové se mýlí. Jsme naopak přesvědčení, že jak
Sokolstvo české, rovněž i lid český s upřímnou radostí uvítá
své bratry zámořské, uvítá je s nadšením, neb dovede po-
chopiti obět', kterou Sokolstvo naše přinese svojí účastí na
V. sletu všesokolském.

Četl jsem také již několikrát v jiných listech, zejména
v "Sokole Americkém", upřímné články, aby Sokol-
stva naše přinesle své vlasti k V. sletu v Praze co dar —
svoji sjednocenost!

Neodsuzuji nikterak dosavadní nesdruženost, ježto při-
hlížíme-li k těm různým překážkám ztěžujícím sdružení
vseho Sokolstva v Americe, vidíme, že vývin za těchto ruz-
ných okolností byl zdržován a mnohdy nepřátely jen každý
spor vzájemný živěn, každá neshoda podporována i těmi,
kdož lépe nevěděli. Předním a hlavním činitelem jest tu
asi "neústupnost" v náhledech.

A tu snad přece, za dobré vůle, našel by se jistý sro-
středkující bod, na kterémž dohodnutí bylo by možné.

Dále vadí k urychlení dohody dle mého pozorování, ve-
liká vzdálenost jak Žup, tak sborů v těchto Župách sdru-
žených, všech tří jednot se krojem různících pouze. Tím

zdá se asi svolavatelům ustanoveným, že by svolání všesokolského sjezdu, aneb poradních sjezdů župních za příčinou konečného dohodnutí a vysvětlení o Svazu Amer. Sokolstva nepřineslo kýženého výsledku a účasti.

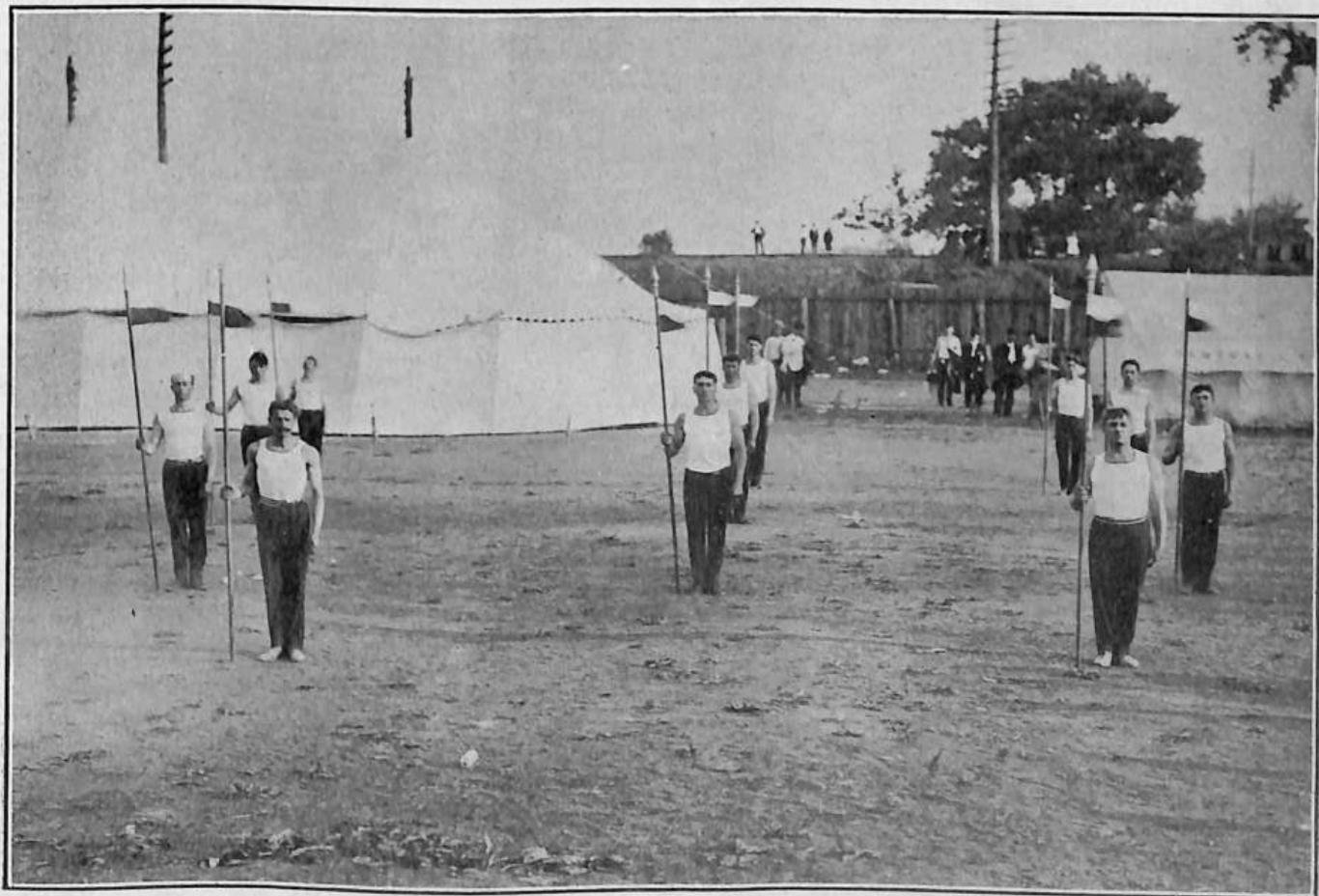
Úspěch však, který by měly takovéto společné sjezdy, aneb jeden brzký velký sjezd společný všech jednot bez rozdílu, neupře nikdo.

Dále jest zde nepochopení u mnohých sborů (viz T. J. S., Racine, Wis.) o sdružení Sokolstva a z toho vyplývajícího užitku jak pro celek, tak zvláště pro jednotlivé sbory po stránce technické zvláště, o jiném ani nemluvě. Pravda, že každý sbor musí mít tolik smyslu pro možnost věci, kterou žádá, musí uvážit okolnosti, zdali možno jest jim dle přání

činou dosavadního nesdružení sborů ona osobitá svévole činníků nesdružených, kteří nechtěli by přistoupiti k N. J. S. z toho důvodu, že by podléhali kázni a řádům tohoto pokrokového celku volných lidí.

A tu máme-li na zřeteli tyto překážky a pak lhostejnost (o které učinily též i denní listy chicagské zmínku), oněch svolavatelů, a jak poměrně již krátký čas do příštího V. sletu, chováme obavu, že by se sjednocení na základě zdravé dohody uskutečnit mohlo, zejména dnes, kdy v druhém táboře o vlastní výpravu se pracuje a do Čech ani společně se jeti nemá. Jakž pak teprve o Svazu za takých poměrů mluvíti lze, není-li pravda? Však i přes to, že snad do té doby by nebylo Sokolstvo americké sdružené, že pojedou

Fotografoval br. Malý.



Cvičení s kopími. — Družstvo T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol na sletu Župy Střední.

plně všem požadavkům celku vyhovět, nestává-li i jiné závažné překážky atd.

Dále se ohražují mnohé sbory proti sdružení vůbec, že by přinášeti musely veliké oběti (dalekou cestu a tím náklad peněžní), ačby jinak proti sloučení nebyly, resp. k připojení se k N. J. S. a s ní pak k možnému Svazu. Jest v tom sice trochu pravdy, jenže zase nelze upříti, co vše ve sdružení by sbor taký získal, neboť mravní úspěch celku i jeho úspěchem by byl.

Sjezd aneb sjezdy pak dají se položit do vyhovujícího města, aby sbory měly přibližnou vzdálenost, ač hospodárnější jest, když celek jeden vykoná delší cestu, než když má více sborů konati větší cestu.

A konečně nevěřím ani v možnost, že by též byla pří-

jednoty zvláště, měly by se přece sbory všechny bez výminky všech jednot aspoň jedním zástupcem svým V. sletu účastniti, aby tito mohli vám nadšení, které prožili na sletu, aby vám mohli o tom co sdružení sokolské jest, sami, dle své zkušenosti pak vyličiti, o dojmech svých vyprávěti a po- učovati vůbec.

Bratři čeští dojísta nebudou vám vytýkat nesdruženost, naopak ale, ukáží vám sletem, co to sdružení jest, jaké divy činí a jaké mravní (ano i hmotné, pokud možno) podpory všem sborům a jednotám skýtá!

Tam pozná se bratři, co jest a jak krásné jest býti semknutí v jeden mohutný celek! Tam poznáme onu sílu a moc, a vědomí: "Jsme svorní! Zkázněni!"

Nepochybuji ani okamžik, že čím více sborů Sokolstva

amerického vůbec bude na V. sletu zastoupeno, tím dříve se semkne ve Svaz jeden, tím dříve pozná, co mu třeba.

Dojem, kterým zaburácí srdce bratří, kteří po letech opět spatří svou drahou domovinu, kteří shledají se opět se svými, kteří budou přítomni slavnostním dnům sletovým, nemine se svým výsledkem! I bratři-Američané, kteří snad poprvé uzří vlast svých předků, kteří poznají tu hřejivou vzájemnost, kterouž dny sletové rozvíří, budou pohnuti.

Joža Kotrbatý.

San Francisco, Cal., 22. prosince.

Dne 7. prosince 1906 měla jednota naše svoji volební schůzi, jejíž výsledek jest následující: Starostou zvolen br. Fr. Laštůfka, nám. starosty br. Jar. Justice, náčelníkem br. Luděk Jirsák, jednatelem br. Vlad. Jirsák, účetním br. Vlad. Jirsák, pokladníkem br. Frant. Budinský, zapisovatelem br. Fr. Ptáček, knihovníkem br. Aleš Heindl, archivářem br. Jar. Fousek, výborem majetku bři. Alois Gadner, J. Holetz a Jar. Fousek a dopisovatelem do časopisu "Sokol Americký" br. Vlad. Jirsák.

Br. B. Kantner předložil dar od některých jednot sokolských na částečné hrazení škod zemětřesením a ohněm jednotě naší způsobených, v obnosu \$120, jak v časopise "Sokol Americký" ve zprávě účetní uvedeno bylo.

Vzdáváme tímto všem jednotám bratrským, kteréž nám přispěly, jakož i výboru N. J. S., kterýž se o nás v této krušné době staral, jménem celé jednoty naší nejsrdečnější dík.

Doufám, že členové naší jednoty ocení obětavost těchto jednot a že jim bude vzpruhou ku další vytrvalé činnosti a přesnému konání veškerých sokolských povinností.

Tomu platí mé nejsrdečnější "Na zdar!"

Vladimír Jirsák.

V New Yorku, dne 23. prosince.

Chtíce vyhověti pozvání od T. J. Česko-Slovanského Sokola z Bayonne, N. J., na jich veřejné cvičení, sešli jsme se v pondělí dne 5. listopadu o 7. hod. večer v naší milé Sokolovně. Zde naplnili jsme tašky cvičebními obleky a za veselého hovoru vydali se na cestu. Jízda vlakem utekla nám, jak říkáme, jako voda. Než jsme se nadáli, byli jsme na místě. Přijetí od bratří bayonských dostalo se nám v pravdě upřímného. Z radostných pohledů jejich jsme seznali, že návštěva naše jest jim skutečně milou. Po vzájemném stisknutí rukou a výměně pozdravů přikročeno k vlastnímu účelu návštěvy, veřejnému cvičení. Prostranná místnost "Hooper Kooper Hall" již při příchodu našem vyplněna byla do posledního místa obecnstvem různých národností, z čehož patrně, že hoši těší se přízni. Krátce po osmé hodině cvičenci bayonští, vedeni cvičitelem Štefkem, členem cvič. sboru new-yorského, provedli cvičení s tyčemi při hudbě. Na krátký čas, jaký hoši věnovali přípravě, provedeno cvičení dobře. Po prostných následovalo cvičení na koni na šíř a bradlech střídavě ve dvou družstvech. Jednotlivé výkony z lehčích sestav prováděny přesně. Bylo to prvé veřejné cvičení jejich, a náš br. Štefek, jenž nelituje práce, ani času a k jednotě oné dojíždí, je pilně cvičí, se vším sokolským seznamuje, může dnes s radostí pohlédnouti na výsledek své práce. Dalším číslem večera bylo naše cvičení na hrazdě. Mimo mně byli zde vesměs bratři naši, již připravují se do Prahy. Tot' se rozumí, že hleděli jsme vrcholovými cviky svou starou chvalnou pověst i tentokráte utvrditi. Po našem odchodu ze sálu vystoupila na jeviště sestra Magdalena Štefkova, členkyně Těl. Sb. Dívek a Paní z New Yorku a provedla zdařilé kroužení kůželi. Sestra Štefkova dokázala i tentokráte, že nemá hned tak sobě rovné v tomto oboru. Zvláště některé kruhy byly obecnstvem nadšeně aklamovány. Bratři A. Jahoda a H. Sekyra

jako dodatek podali ukázkou šermu bodmo, což vyvolalo mezi obecnstvem velké nadšení a zájem. Tím pořad cvičební ukončen.

Nyní br. J. Mašin, náčelník bayonské jednoty srdečnými slovy poděkoval za účast naší a odevzdal sestře Štefkové dar, stříbrnou vázu, evičitelům T. Štefkovi a mně po velkém obraze s fotografií evičících členů, bratru A. Jahodovi jeden obraz jako dar pro jednotu naši.

Náš evič. br. Anton Jahoda poděkoval jménem jednoty za dar stručnými slovy, vysvětlil důležitost tělocviku a napomenul bratry, aby setrvali v započaté práci sokolské i nadále. Po náležitém občerstvení, jež nám bři. bayonští uchystali, nastoupili jsme o 1 hod. noční zpáteční cestu do New Yorku.

Tímto dopis končím a přál bych si, aby bratři všude častěji veřejná pořádali, neboť jest jediná příležitost podati průkaz práce lidu našemu a cizím kruhům ukázkou našeho soustavného tělocviku. Nešetřete nikde v ohledu tom, neboť práce vaše dobrá ponese ovoce a vás blažit bude vědomí, že pracujete pro věc šlechetnou, pro věc sokolskou na lidu svého utužení.

Na zdar!

Franta Slavětinský.

Cleveland, O., 24. prosince.

Zahloubal jsem se v myšlenky a hleděl s okna při pochmurném dni, a tu není zajisté divné, že v mysl vderou se též chmurné obrazy, obzvláště po přečtení dopisu sokola Kafky. "Ano, my to dokážeme, vůči našim 44 tisícům dluhu. My zachráníme čest Národní Jednoty Sokolské!" Nejsem nikterak z těch, kteří při prvním udeření na ten, jak se říká, "národní buben" hned tančují, avšak byl jsem od počátku ihned pro a pracoval jsem, aby naše Národní Jednota byla sama čestně zastoupena v matičce Praze o pátém sletu všesokolském na účet svůj. Naše Národní Jednota Sokolská co celek nepotřebuje žádného doprosování, žádných milostí. Avšak tam, kde nepracujeme jako celek ruku v ruce, jsme rádi, ba povděční, když někdo z našich aspoň nám čest celku zachrání. Avšak bud' me upřímní a povězte si, zdali ta aneb ona jednota každá aneb jednotlivec může vždy a všude vykonati co by chtěl a vůli měl. Žel nejsou všude stejné poměry, jako na příklad v New Yorku, kde celý český živel jest soustředěn takřka na několik ulic následkem rozlohy města. My na příklad v Clevelandu nemůžeme takou práci vykonat jako v New Yorku. Naši krajané jsou rozptýleni po mnoha mil vzdálenosti a pak co je ještě hlavnějšího, jdou co nejdále za město, aby si mohli zakoupiti drobet té hlíny, kde postaví si baráček. A tu hned pověsí na hřeb huňatou českou čepici, v níž namnoze zůstanou všechny ty národní myšlenky! Krajánek taký vezme si svoji dýmku, k tomu si pošle pro kvart a je možná uspokojenější, nežli kterýkoliv z těch nespokojenců, kteří, jak se říká stále křičí a volají po tom lepším vývinu a pokroku lidstva. Cože, že zase tohle leckdes vy, ba ani ty br. Kafko nedovedete? U nás našim zazobaným, těm ovšem již dávno národní vše jest pouze zbytečnou hračkou. Vidíš! Neběduj sám, kdyby začali jiní, možná že bys ty přestal. Pochopuješ bratře milý? Když jsem se již do toho pustil, musím vám pověditi, jak u nás se věci mají. Zastoupení v Praze býti chceme a dnes jisto již, že budeme. Když bylo odhlasováno záporně, zvláště těmi, co nechtěli, aby slabé jednoty platily na vyslání boreů, kteří měli zastupovati Nár. Jed. Sokolskou, obdržel jsem mnoho dopisů, mezi nimi též od našich sokolských předáků, že bychom neměli složit ruce v klín a pracovat dále, aby Nár. Jed. Sokolská byla čestně zastoupena. Schvaloval jsem, avšak nechtěl jsem sám přímo u nás vystoupiti, myslé, že jsou zde i jiní, kteří by měli se o podnik také důležitosti vzítí sami, žel však nevzali.

Nebyl jsem však nečinným, vida, že věc jest pokazená

i pracoval jsem v naší Župě, abychom učinili aspoň něco. Vše se dařilo. Byl župní slet a na šest set dollárků, toho kovu, co hraje tak velikou v největších myšlenkách úlohu, bylo pojednou na hromáde. Jak srdce poskočilo nám radostí: tady to máme na hromáde, s čímž se tedy může již něco dokázat. Co dříve? Dáme do pokladny Nár. řed. Sokolské. Snad i jinde bude takových hromádek dollárků a čest Národní Jednoty jako celku našeho zachráněna. Co? Povídá jeden bratr, my se budem dít, a někdo jiný za to pojede na výlet. Tak bratři drazí utváří se leckde poměry, leckde i při vůli nejlepší narazíte. Pro poučení třeba znáti! Po tomto ochlazujejícím vyslovení se mého bratra souseda, k němuž druzí vážně

v New Yorku, již v pilné jsou práci a co synové jedné matky starejme se o to, abychom ji z dálné ciziny přišli v počtu hojném navštívit. Ano, abychom vešli do jejího skromného a přec tak krásného domova. Jak se bude z nás radovati, jak nás ti tamní naši bratři a sestry přivínou na svá prsa, nehledíce na postavení, ni kroj a smýšlení. Přijďme do našeho domova, jako členové té české, prosté, však v myslích utužené, velké rodiny. Můžeme ještě dnes docílit? Všichni docílit? Ano, jenom chtít, chtít, chtít!

Pozdrav a přání všeho dobrého bratřím sokolům v tomto novém roce, necht' naše dobrá vše si stále razí cestu ku světlu: Pravdy!
Jos. Štíbr.

Fotograf. br. F. J. Malý.



Ze závodů Župy Střední. — Br. J. Holas, Plz. Sokol. — Volné výkony na bradlech.

kývali hlavami, nevzdal jsem se ještě. I povídám, abychom tedy peněz našich nedali někam do Chicaga, aneb do New Yorku, na ty "výlety", pustíme se do toho tedy sami pro naši Župu. Budeme pořádat ještě něco, lid je námi, a když my nechceme s těmi dollárky, však oni nám nové přinesou, dáme jen trochu práce a lid to druhé. "Ano, ono se snadno řekne, u nás na naší straně se nedá nic dělat a někam přes čáru to je daleko", atd., atd. Jaké pádné důvody, ne-li? Slyšel jsem hned v zápětí na nedaleké věži zvonit umíráčkem a poprvé sklonil šíj. A již zase letělo hlavou mou: Nie nedělá! Vzhůru k práci! Při pospolitosti a dobré vůli velké věci v krátkém čase se vykonají a ještě dnes vykonají. Tož sokolové američtí vzpomínajíce naší jediné české máti, naši vlasti na základě jedné naší sokolské myšlenky, založené našimi nesmrtelnými otci Tyršem a Fugnerem, zda-li chceme se zváti Čechy a sokoly, podejme si ruce s bratry

Baltimore, dne 25. prosince.

Nuž, tedy opět ehtě k dílu v tom roce novém, dál a dále bez oddechu, za metou vytěnou. V čase, kdy toto píš, panuje sice ještě rok starý, leč určeno jest již pro jeho nástupce, k němuž vzhlížíme s velikou nadějí, že poskytne té práci sokolské velkých úspěchů, že nechá proniknouti více, než kterýkoliv předchůdce těm zásadám našim i té práci výchovné, kterouž Sokolstvo tak neunavně koná, že přinutí příslušníky všech národností vzdělaných přihlížeti i uznávati práci sokolů českých. Již od nynějška panuje jakési rozechvění v očekávání těch krásných radostných dnů tam v matičce Praze při sletu "Všesokolském". Snad není jednoho, kterýž by si nepřál býti svědkem té obrovské manifestace těloevičné. Žel, že není vždy v moji naší vyhověti přání sebe více oprávněnému, ba povinnému. Však byt' i bylo nemožno pro nás v přítomné době obeslati

"třeba jen jedním boreem "Všesokolský slet" v Praze, máme i zde příležitost vykáhati se prací svojí, a to při závodech Župy Východní, kteréž odbývati se budou tohoto roku v Newarku. A tu příležitost využijeme co možno pro nás v rozsahu největším. Jednota naše vyšle tam dvě družstva, ba pevně doufám, že i sestry sokolky tentokráte doma nezůstanou. Při nedostatečných prostředcích peněžních není sestrám našim vždy možno účasti se závodů neb sletů v městech vzdálených, leč opravdu bych jim zazlival, kdyby nesúčastnily se sletu v městě poměrně tak blízkém. A jelikož jest již čas nejvyšší, nabádám Vás sestry upřímně, byste ve směru tom již od nynějška pracovaly. Při dobré vůli, pilnosti i čilosti Vaší, bude hračkou sehnati potřebný fond cestovní.

Jako leta minulá, i tento rok odbýval sbor náš veřejné cvičení dne 25. prosince, k němuž sešel se velký počet krajanů a příznivců sboru našeho, aby stali se svědky výkazu pokroků, jakého v tělocvičně naší bylo za právě uplynulého roku docíleno. Pořad zahájen kolem 3. hod. odpolední, kdy vpořádovali na cvičišti všichni činně účastenství. Br. Jar. Franc několika slovy přivítal krajany, zmínil se letmo o práci naší v tomto roce, poukázav i na různé chyby u nás se vyskytující. Počátečním číslem byl rej, kteréhož účastnili se tentokráte mimo sokolů i sokolky, dorost i žactvo. Provedení, ač ne zcela vzorné, bylo vzhledem ku složitosti reje velice uspokojivé, a vyvolalo v shromáždění nadšenou náladu. Následovaly pak žačky do 14 let, kteréž cvičily s praporečky českými i americkými. Děvčátka pilně navštěvují cvičení, lnou s opravdovou láskou ku svému učiteli, a proto provedení jejich čísla bývá vždy tak hezké. Mávání praporek při různých pohybech paží bylo jen malebné i strhlo obecenstvo k častému potlesku. Třetím číslem bylo cvičení hochů s činkami. Žáci počínali si různě, pohyby jejich mimo těch nejmenších byly stejnoměrné a dávaly nám tušiti, jací nadějní sokolci nám v žácích našich vyrůstají. Následovaly pak sokolky s castanety. Cvičení toto poutalo velkou pozornost, za prvé u nás bylo zcela novým, a pak dělo se poprvé za valčíkového templa, jehož nezvyklost byla z části i patrna. Do třetice všeho dobrého, sokolky objevily se i v zcela novém úboru. S tamburinami zacházely s obratností španělských tanečnic, a pohyby i poskoky některých jednotlivých sester byly tak dokonale elegantní, že pohled na ně byl pravým požítkem se stanoviska technického. Jen při tvoření jedné skupiny nebyla žádoucí dochvilnost. Po skončení byly sokolky odměněny bouřlivým potleskem. Dalším číslem bylo skupinové prostné cvičení sokolů. Cvičenců bylo dvacet. Rozstup do pěti řad provedou vzorně. Řada prostřední měla kůzele, postranní tyče a vnější činky. V tomto čísle v pravdě vrcholil úspěch celého odpoledne, neb provedení bylo tak krásným a dokonalým, jak si jen můžeme přát, a činilo tím čest' sokolům, jako sestavením svému tvůrci br. náčelníku, kterýž přislíbil cvičení ta uveřejniti v tomto listě. Konečným číslem prostných bylo cvičení sokolek s tyčemi. Toto cvičení, byť laikovi nezdálo se tak zajímavé jako předešlé, bylo velice krásné, a dle našeho úsudku jest i účelnější. Obrazce tvořeny tak přesně, proplétávání bylo tak ladné, že celek důstojně závodil s předešlým číslem sokolů. Dále na pořadu bylo cvičení na nářadí žáků a sokolů. Žáci cvičili hrazdu a žebřík, sokolové hrazdu a bradla. Veškeré výkony byly prováděny se zřejmou snahou zavděčiti se širšímu obecenstvu, které co chvíli strženo k potlesku nad každým výkonem lepším a o vyspělosti svědčícím. Zdar tohoto vystoupení byl velikým, uspokojil nás i naši veřejnost. Večer se, jak jinak není možno, tančilo.

S přáním mnoha zdaru Sokolstvu všemu v roce novém, jsem Váš s upřímným Na zdar!

Karel Maťoušek.

Newark, N. Y., dne 25. prosince

Již uplynulo několik měsíců a já nemohl, neb chtěl bych rád podati nějakou radostnou zprávu o činnosti naší jednoty. Vše spí a odpočívá jest heslo některých bratří našich, tot' věru bolestné, pohlédne-li bratr, že mladí a zdraví borei si hledají zábavu v klubech jiných a svou sokolskou povinnost, kterouž na se vzali, zapomínají. A přec přichází nám doba tuhá a na uvážení. Za jedno stavba naší Sokolovny a za druhé župní závody. Doufám jako sokolové, že tento rok uznají co je očekává a jak se mají připravovat, a že přiloží záhy ruce k práci a že povedem vše k jednomu cíli. At' konečně jednou odpadnou ty nenávistě a hašteření v řadách našich, sočení jeden na druhého, jak to bylo v tomto roce, neb již to bylo věru k nevydržení, ani jsem se nechtěl v listu našem o tom zmíniti. Protož, bratři, starý rok uplynul a já Vám všem přeji šťastný rok nový, k práci nabádaje.

Víte, co nás očekává a k jakému cíli jíti máme, to zná má každý dobrý sokol. Tož neotálejte a chutě do práce at' cvičební hodiny se více navštěvují, než v roce předešlém. Vždyť již bylo hanba na nás, když voláme stále po nové cvičirně a chodilo nás stále 5 z 20 do cvičení. Ukažme, že opravdu potřebujeme a zasluhujeme naši Sokolovnu pro pěstování těla a ducha a ne pěstování pitky.

Jest po volbách. A tu bylo viděti, kolik dobrých pracovníků vlastně má náš sbor. Vše se práce zbavuje. Opravdu přicházel mráz po těle při navrhování činovníků, vše šlo hladez, se slovy nepřijímám jako od kusu. Bratři, věru tot' na uvážení, at' každý dobrý sokol po volbě se vezme za hlavu a přemýšlí dobře o volbě a slovu nepřijímám, jak to u dobrého sokola znělo, když se voleb účastnil. Smutná a bolestná slova od dobrého sokola ve vážných dnešních dob našeho sboru před stavbou našeho stánku sokolského. Či snad nechťi nám býti nápomocni v práci začaté. Když půjde takto stále, tak prodějme naše zakoupené loty a zůstaňme v nezdravé boudě, kde jsme. Tak mě přichází jako kdyby jsme chtěli takhle ze Sokolovny tržiti a ne pro dobro Sokola pracovati. Jest věru v těch našich řadách v celé Americe tolik členů jen k vůli obchodu neb podpoře, ale cíl, jaký má míti jako sokol, mnohý neví a třeba již jest dlouholetým členem. Kde jsme ještě za našim hlesem: "Ni zisk, ni slávu!" Nevyčítám tak všem bratřím, ale některým nebude na škodu znáti pro příště. Doufám, bratři, že uznáme chyby své, a že napravíme vše skutky v roce novém. Co se týká voleb, jest výsledek následující: Ant. Peřina, starosta, Václav Ptáček, náměstek A. Rovenský, tajemník, Žamburek, účetní, Franta Jirásek, náčelník, Bedř. Kalaš, místonáčelník, Jan Jirásek, evičitel žactva, Pitterman, hospodář.

Těz musím bratřím připomenouti, aby zanechané nominační schůze před volbou byly zase pořádány, jak dříve, aby při příštích volbách se ty úřady neházely bratřím na dračku jako na nějaké dražbě aneb trhu. Nepovažujte, bratři, práce sokolské za maličkost, každý vše nemůže zastávati. Takový úřad odhozený již 3 neb 4krát a ten pátý bratr ji má vzíti? Jakou radost má pak bratr ten, který úřad přijal? Tu jest viděti, jakou důvěru má ten či onen člen v jednotě. Tak se stalo u nás. At' se takové volby příště neodbývají. Takových chyb máme ještě dosti, ale uvažujte, bratři, také drobet sami. Co se týká stavby naší Sokolovny nemohu ještě mnoho určitého podati, neboť nákras byl přijat až na nějaké opravy, což vše odkázáno br. Krásnému, aby nechal zhotovit vlastní plán. Plán je asi co toto píšu již hotov, ale na neštěstí předseda stavebního výboru br. Krásný byl minule strašně popálen, že musel být na lůžko odkázán a schůze stavebního výboru se konati bez něho nemohla. Doufáme však, že schůzi co nejdříve svoláme a výsledek Vám později stran tělocvičny zdělím. Pokud se týká vyslání boreů na V. slet všesokolský do naší matičky Prahy ještě nevíme, neb otázka ještě na

přetřes ve schůzi nepřišla. Mám za to, že náš sbor zastoupen bude. S borci našimi N. J. S. snad také, nevím ale ještě jistě, budu též sám, který náš sbor zastupovati bude a jsem jist již předem, že vši silou po stránce tělocvičné činiti se budeme, abychom přinesli též našemu sboru z matičky Prahy práce uznání. Čekám pevně a jistě i s tou husí kůží, co mi vyvstalo při vzpomínce na rozsah sletu. Vím dobře, jaký význam má slet pro nás a co nás očekává při příjezdu do naší drahé vlasti. Byl jsem též svědkem posledního IV. sletu, na kterém jsem se účastnil. Proto, bratři, konejme naši sokolskou povinnost a pak budeme vidět, kolik dobrých cvičenců a sokolů má sbor. Vím dobře, že se dá něco dělati ve sboru našem, neboť máme borce dobré, že se můžeme postavit po bok nejlepším závodníkům. Tak jen více cvičení navštěvovati a pak trochu více kázně je u nás třeba. Ukažme dále v roku novém na župních závodech, které se budou pořádati v našem městě bratrským sborům naši vyspělost a kázeň. Připravujeme se a hotovíme již. Po zadu nechcem zůstat a nezůstanaeme! Ukončuji dopis tento, potřeboval bych ještě více papíru na vše, co by se nám mohlo vytknouti. Myslí, že si každý bratr vezme upřímná slova má k srdci; a zdali s námi cítí a myslí o opravy se postará. Zdali Vám péro mé moc vyčetlo, není chybou mou, ale povinností. Na zdar!

Franta Jirásek.

Bruno, Neb., 27. prosince.

V nový nastupujeme rok a k nové hotovíme se práci jako celek i v jednotlivých sborech našich. Co ve vlastním výsledku práce naší výchovné, poctivé a nezištné bylo za rok minulý sklamaní, tolik nových zmocňuje se nás všech nadějí. Tak jinde jest a tak u nás. Ve výroční schůzi zvolili jsme činovníky následující: starostou Franta Haskovec, náměstkem Ant. Otoupal, tajemníkem Václav Blatný, účetní Karel Haskovec, pokladník Fr. Kříž, náčelník Václav Blatný, praporečník Ben. Junek, cvičitel J. Vondra, cvičitelský sbor tvoří bratři Karel Haskovec, Stanislav Haskovec, Václav Hasík. Na letošní Sylvestr jsme se připravovali po celý rok, ale poslední měsíce jsme nějak zaspali. Ti, co mohou účinkovati, nedbají a někteří vůbec nemohou. Jako jinde u nás také hodně se mluví, ale málo vykoná. Ano v poslední době zdá se, že v nepěkný veházíme zvyk v Sokostvu vůbec, jakobychem se chtěli držeti všelikých podivných "vzorů" doby poslední. Samý návrh, samé povídání a při tom, žel se namnoze zůstává. Nu snad se v roce příštím obrátí. T. J. S. Žižka hodlá si postaviti svou vlastní Sokolnu i pustí se do práce již příštím jarem, takže v době, kdy vše sokolská v Praze o pátém sletu všesokolským slavití bude triumfy, my u nás sami zastoupeni tam býti nemohou, postavíme si na paměť školu tělocvičnou. Doufám, že se nám plán náš podaří, členové že všichni budou pracovati a učiní vše možné, abychom docílili. Totéž očekáváme od města našeho a okolí, těšíce se, že budou nám nápomocni. A ještě něco. Na příští měsíce hodláme sem dostati br. Severina za cvičitele, tak abychom se i u nás připravili na příští závody. Všem bratřím i sestrám naším veselý a šťastný nový rok. Na zdar!

Václav Blatný.

New York, 29. prosince.

Osm a dvacet roků jsi již přečkal šťastně, ty věčně mladý bojovníku náš! Vyjdi tedy po dvacátý devátý rok osvěžen a posílen vírou, že kamkoliv zavítáš, všude tě s otevřenou náručí rádi vítají a bedlivě čtou. Chovaje v srdci svém lásku k sokolské práci zde v naší nové vlasti, vyříd' v novém tom roce pozdrav celé naší milé Nár. Jed. Sokolské ode mne. Rozmnožen, zajdi do všech jednot nesdružených a vyříd' jim, že bedlivě sledujeme konání jejich a jestliže trochu sokolské krve v nich koluje, aby sloučily se úplně s naším tělesem ve prospěch všech. Zajdi si i do menších

měst a míst na Západě, Východě i na Jihu, kde krajané naši usazení jsou a pouč je, že sokolská jeanota je chloubou a ozdobou městečka každého. Navštiv i osamělé farmy a skloň se i do chaty osamělé venkova, kde naši česky mluví a zpívají, a řekni jim, že i oni, ať rozptýleni, mohli by mezi sebou utvořiti sokolský sbor, který by jim zajisté jen ku prospěchu byl. Až vyřídíš novoroční pozdrav zde v této zemi, pluj za moře do krásné Francie a navštiv Paříž a sděl tam našim bratřím, že co nevidět borci dvou největších republik světa spočívají si budou v náručí, aby společně vydali se na cestu k všesokolskému zápasu. Zajdi si i na nešťastnou Rus, která bratrovražedný boj s bolestí přechala a vyříd' pozdrav srdečný! A až putovati budeš říší německou, zastav se v každé jednotě sokolské tam a řekni, že sledujeme houževnatý zápas o udržení sokolských sborů a jazyka českého se zájmem velikým. A všechny slovanské státy pozdravuj! Zastav se ve Slezsku, pozdrav všechny tamější jednoty a hled', aby každá měsíčně Tě četla. Spěchej pak do družné naší krásné Moravy, povzbud' bratry naše v práci na poli sokolském a hled', bys i tam hodně čtenářů získal. A až s Moravěnkou se rozloučíš s radostí nad její pokrokem a plí, staň konečně pevnou nohou ve vlasti naší staré, zlíbej tu půdu krví ztropenou za nás a pozdravuj, poceluj ten lid náš se vši vášní dětinné radosti. Rozeběhni se k slovanské naší matičce Praze, navštiv všechny památná místa a všechny jednoty pražské, pozdravuj a vzdej hold sokolské práci. A nedopřej si oddechu, dokud nenavštívíš všechna města i místa, kde sokolské sbory žijí, rostou a mohutní, všude, všude pozdravuj! Nezapomeň navštíviti zvláště pak ty jednoty, které přívalem německým ohroženy jsou a věčný boj tu podnikají. Těm zvláště dodej odvahy a síly k dalšímu zápasu národnímu. A až do celé české vlasti přistupu si získáš, navštiv konečně rodinu mého bratra milého, který Tě každý měsíc s otevřenou náručí očekává a líbej a pozdravuj za mně.

A za poctivou práci vaši, drazí zratři pořadatelé "Sokola Amerického", srdečný dík! Necht' v nový rok časopis náš vkročiv, ještě více prospívá k radosti naší i nás všech! Mnohá, vřelá přání naše. Tož vzhůru v před a dál!

Závody a veřejné cvičení vůkolních jednot vydařily se k uspokojení nás všech. Jsem jist, že stručná zpráva ze závodů podána bude některým odborníkem, a proto omezím se jen na několik poznámek. Předně, že veřejné cvičení, které přesně o 3. hod. odpoledne mělo začíti proslovem br. starosty, zahájeno bylo až o půl čtvrté bez proslovu, jelikaž sokol starosta se nedostavil. Že měl to odpoledne nával práce také pro Sokol, nikterak neomlouvá a nemůže, poněvadž věděl napřed, že naň se čekati musí, když v pořadu byl. Ostatně, když již přijíti nemohl, měl dáti vědět, aby cvičení v čas zahájeno býti mohlo. Ač br. starosta jest mně vždy milým sokolem, výtku tuto pronéstí musím, jelikož byla pronášena hlavně četnými hosty, kteří se z daleka sjeli, aby shledli pokrok a práci naši sokolskou.

Náš pěvecký odbor, který vyplnil též jedno číslo pořadu, byl zastoupen velice chudě. Tam, kde před tolika cizími hostmi pochlubiti jsme se měli silným plným pěveckým sborem, sešlo se jich 12, což velice trapně působilo. Ostatní pořad cvičení odbyl se hladce a pěkně, tak že všichni účastníci spokojeně se do domovů svých rozjeli.

Opera "Modrovous" dávaná 9. prosince pěveckým odborem, znamenitě se vydařila po stránce morální. Lahodná hudba i solové zpěvy, sbory i rezie, vše se zdařilo v každém ohledu. Opakována byla 25. prosince s ještě větším úspěchem, avšak tentokrát při nápadně malé návštěvě. Zdá se mi, že ty oběti, jež jednota naše podniká, nedocházejí náležitého pochopení. Či nemáme snad dosti vyškoleného obecnstva, jež pro hudbu a zpěv zaujato by bylo? Ne a tisíckrát ne! Vždyť Kubelík, Kocian, Umírov a Florjan-

ský naplnili naše síně až k umačkání. Žádný jiný spolek nemůže se odvážiti takové oběti nesmírné podniknouti, jaké my věnujeme na opery naše. A proto důtklivě radím pěveckému odboru, aby dříve dvakrát si rozmyslel, nežli operu opakovati bude. Nechceme mít zisku z práce výchovné, ale nechceme taky hradit z pokladny, co se na opakování prodělává. Nemůžeme-li aspoň vydání hradit, pak jest a bude lépe, když nebudeme na "všeobecnou žádost" opakovat. Kdo nepřijde poprvé, nebude se spoléhati, že to podruhé uvidí. Práci bratří zpěváků oceňuji plnou měrou a proto několik těchto řádků na uvážení.

Šťastný a veselý nový rok!

Michael Kafka.

St. Louis, Mo., dne 30. prosince.

Dne 23. prosince pořádal sbor veřejné cvičení a obdarování žactva. Pořad cvičení byl, cvičení s kůželi, s činkami, cvičení prostné, cvičení s oblouky a cvičení s tyčemi. Veškerá tato cvičení byla tou naší omladinou velmi dobře provedena — a že se obecenstvu líbila, dokazovala ta neutuchající bouře potlesku, jež každé ukončení výkonu doprovázela.

Jako každoročně, tak i tentokrát odbývá sbor náš 31. prosince Sylvestrovskou zábavu. Program zábavy jest velice pestrý a pečlivě upravený.

Dne 20. ledna bude se odbývat společné cvičení jednoty naší, east st. louiské, a Mount Pleasant, v síni Sokola Mount Pleasant. První cena jest tentokrát ustanovena pro sbor, jenž vyše nejvíce členů na cvičení pořadová a jich provedení.

Cvičení odbývá se opět pravidelně, avšak cvičenců není takový počet, jaký by měl být na tak silnou jednotu, jakou jest naše. Zdá se, že cvičení, jež mělo by pro tu naši mládež být první a nevyhnutelnou potřebou, zdá se jí zbytečností a obtíží. Jest ovšem mnohem pohodlnější sedět za kamny, aneb na galerii a se dívat, tím se alespoň nikdo neunaví.

S tou četou starších členů to jde jaksi zvolna. Jest jich mnoho, kteří by mohli cvičit, ale necvičí, ačkoliv dosti často slíbili, že do cvičení přijdou, však slibu svého do dnešního dne nesplnili. Pak se díváme těm, již pro nedostatek zájmu pro cvičení těch našich starších členů jsou nuceni chodit do cvičení starších německých turnerů. Vzhůru do cvičení tedy v nastávajícím novém roce, vy staří medvědi, a dokažte, že to s tím Sokolstvem miníte doopravdy. Vyjednávání stranou spojení nachází se opět v proudu a bylo by žádoueno, aby vedlo k nějakému výsledku, alespoň již k vůli těm mnoha pořádaným zábavám, neboť někdy se stane, že odbývají se dvě zábavy najednou v obou síních, a tím trpí pak strany obě, neb takový počet nás tu není, bychom si takovýmto jednáním neškodili navzájem.

Na zdar!

W. J. Šedivec.



NÁSLEDUJÍCÍ JEDNOTY

dluhují do fondu pro sjezd a žádáme, aby co nejdříve se vypořádaly:

	Počet roků
T. J. S. Newark, N. J.	1
T. J. S. Svornost, N. Y.	1
Sok. Jednota Philadelphia, Pa.	2
T. J. S. Westfield, Mass.	2
T. J. S. New Bedford, Mass.	1
T. J. S. Horymír, Curtis Bay.	1
T. J. S. Komenský, Patterson.	1
Sokol Cleveland, Clev.	1
Sokol Čech, Cleveland	1
T. J. S. Nová Vlast, Clev.	2
T. J. S. Budišov, Detroit.	2

T. J. S. Podlipný, Detroit.	3
T. J. S. Lorain, O.	1
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	1
Plzenský Sokol, Chicago	2
Sokol Chicago, Chicago	3
T. J. S. Čechie	2
T. J. S. Tábor, Chicago	1
T. J. S. Praha, Chicago	2
Sokol Slovanská Lípa, Chicago	2
Č. A. S. Manitowoc	2
T. J. S. Milwaukee, Wis.	1
T. J. S. St. Louis, Mo.	1
T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis.	2
T. J. S. Tyrš C. R. Sokol.	1
T. J. S. East St. Louis, Ill.	1
T. J. S. Karel Jonáš, Abie.	1
T. J. S. Hvězda Západu.	1
T. J. S. Žižka, Bruno.	1
T. J. S. Crete, Neb.	1
T. J. S. Milligan, Neb.	3
T. J. S. Omaha, Neb.	1
T. J. S. Prague, Neb.	2
T. J. S. Schuyler, Neb.	3
T. J. S. Jonáš Wilson, Kans.	1
T. J. S. Dodge, Neb.	1
T. J. S. Český Lev.	2
T. J. S. Howells, Neb.	1

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.



PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC PROSINEC 1906.

Prosinec	Příjem.
5. Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb., za III. čtvrtletí 1906	2.20
5. Předplatné na Sok. Amer. od J. Kounovský.	—75
5. Čes. Slov. Sok. v Bayonne, N. J., za III. čtvrtletí 1906	6.60
5. T. J. S. Svornost, N. Y., za III. čt. 1906.	17.80
za 10 Památníků N. J. S.	12.50
12. Za těl. knihy od K. Prasehil, Trawers City, Michigan	1.06
15. Za vstupné od T. J. S. v Ord., Neb.	10.00
15. Za těl. knihy od Slov. Sokola	—20
17. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., za III. čtvrtletí 1906	35.00
22. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., za IV. čtvrtletí 1906	7.50
22. T. J. S. Westfield, Mass., za IV. čt. 1906.	7.00
22. Předplatné na Sok. Am. od Růžička z Winfield, L. I., J. Martínek, N. Y.	1.50
29. Předpl. na Sok. Am. od A. Peroutka, Chic., pro Kuneš, Domažlice, Čechy	1.00
29. T. J. S. Hvězda Západu v Black Wolf, Kans., za IV. čtvrtletí 1906	13.20
29. T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb., za IV. čtvrtletí 1906	9.80
Týž do fondu pro sjezd na r. 1906.	1.50
29. T. J. S. Omaha, Neb., za II. a III. čt. 1906.	96.50
	\$ 224.11
Hotovost z minulého měsíce	5,384.01
Úhrnem	\$5,608.12

Prosinec

Vydání.

7. Za rozličné potřeby při zásilce spisů po prof. L. Klácelovi do Náprstkova Musea, br. J. Rudiš-Jičínskému	\$ 24.08
7. Za 4825 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro listopad, Nár. Tiskárně	201.05

7. Za vyplnění 6 diplomů pro nové jednoty, br. K. Hrbek	10.00
7. Za express Památník z Chicaga do Morrisane, N. Y., T. J. S. Svornost	1.25
1. Náhrada za cesty do schůze V. V., br. V. Zvoníkovi	1.56
1. Náhrada za cesty do schůze V. V., br. Štěp. Kostkovi	1.82
1. Odhlas. dar jednotami na zakoupení nového těl. náradí T. J. S. San Francisco	50.00
7. Vých. Župě na cestovné a ztrátu času vysl. organizátoru do New Bedford	9.88
13. Za vazbu knih Sok. Am., p. K. Fuchsovi	8.25
13. Za express knih, stanov a veškerých listin pro T. J. S. Praha, Okla.	1.90
20. Vrch. poř. Sok. Am. za prosinec, dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
20. Výp. poř. S. A. za prosinec, br. Ant. Haler	10.00
20. Výp. poř. S. A. za prosinec, br. Jos. Čermák	10.00
24. Za express knih pro redakci S. A., dr. J. Rudiš-Jičínskému	1.10

Úhrnem \$360.89

Příjem \$5,608.12

Vydání 360.89

Hotovost \$5,247.23

Hotovost pro příští sjezd v Detroit, Mich. \$836.52

Fond pro příští běh evičitelský 42.85

Na darech od jednot pro TJS. San Francisco 6.50

Základní fond N. J. S. 300.00

Na Germania Savings Banku \$2,450.00

Na Dry Dock Savings Banku 2,450.00

Hotovost v pokladně N. J. S. 347.23

\$5,247.23

Tímto prosím br. tajemníky, by co možná nejdříve mně zaslaly 4tou čtvrtletní zprávu za r. 1906, bych i já mohl v čas býti hotov s celoroční zprávou.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.



VOLBY.

— U Sok. Jed. Blesk v Baltimore zvoleni byli následující činovníci: Ant. Sikora, starosta; Frant. Švanhauser, náměstek; Karel Matoušek, tajemník; Jar. Franč, účetní; F. Elsnič, pokladník; Jan Černý, domácí správce; Jan Štolba, knihovník; F. Štětka, náčelník a vřehní evičitel.

— U Jed. Tyrš C. R. Sokol zvoleni byli následující činovníci: Frant. Filip, starosta; Mil. Hašek, náměstek; Václav Janda, tajemník, 622 S. 4th West; Rudolf Novák, účetní; J. B. Vondráček, pokladník; Boleslav Hašek, náčelník; Josef Halq, vřehní dopisovatel; Rudolf Hůrka, výp. dopisovatel; Blažej Hajšman ml. a Ant. Melichar, praporečníci; Václav Vorlíček, výbor majetku na 3 roky.

— U T. J. S. Prague, Neb., zvoleni byli následující činovníci: starosta A. Z. Donato; náměstek Jos. Vlasák; tajemník A. L. Vlasák; účetní F. A. Brož; pokladník Jos. W. Kudna; náčelník Tomáš Vlasák; praporečník Anton Pop; řiditel divadla A. Z. Donato; dopisovatel Jos. Musilek; výbor majetku: J. F. Vlasák (na 2 roky), Ant. Kašpar (na 1 rok); Jan Pavlík (na 3 roky); hřbitovní výbor: Ant. Kašpar, Karel Vašina.

— U T. J. S. Tábor v Chicagu zvoleni byli následující činovníci: Starosta Alois Petřík; náměstek Václav Petřů; tajemník Stanislav Fajgl; účetní Josef Šlauf; pokladník N. Kramethbauer.

PÍSEMNICTVÍ.

Nákladem Ottovým v Praze počal vycházeti veliký Slovník anglicko-český, jakž sestavil jej V. A. Jung. Práce jest rozměrů větších, pravda, jestli však má u nás v Americe nahraditi slovník Jonášův, pak musela by výslovnost býti dle toho označena a nesmělo by se psát "honourable" a p., jakž v Anglii se píše, aneb ve slovníku na příklad J. H. Worcestera, jemuž celé dílo hodně se podobá. Také Zdrůbkovo označení výslovnosti lepší se nám zamlouvá a pro praktické potřeby našeho lidu jest vhodnější. Tím však není řečeno, že Slovník Jungův nebyl by zvláště pro studující doma knihou dobrou, dilem obsahujícím celý poklad jazyka anglického. První sešit vykazuje na 32 stránkách velikého formátu, rozděleného na dva sloupce, slova od A až po Amyl. České Lidové Knihkupectví, 347 E. 72nd St., New York, pošle prvý sešit na požádání na ukázkou.

"Cíl a úkol Sokolstva", přednáška Dra. Išky při akademii T. J. S. v Oklahoma City, ze dne 7. října, byla vydána v malé a dosti úhledné knizečce, která se za 10c prodává, a sice u "Českého Oklahomana", 219 West Reno, Oklahoma City, Okla.

"Šibeničky" vychází v New Yorku v č. 1431 Ave. A a obchodní záležitosti vyřizuje K. F. Kreisl. Tepe se tu ta elastická ohebnost české páteře najmě svobodomyšlných dosti pěkně, jako na druhé straně dozvídáte se lecos z bohabojné společnosti českých lidí, uctívajících kříž, aneb, již pijí z nějakého toho kalicha na jeho památku, o jehož spravedlnosti a dobročinnosti toho dovedou olík napovídat na jedné straně, aby na straně druhé sekli bližního svého co nejvíce. O "Šibeničky" si pište, zasmějete se i poučíte.



LISTÁRNA REDAKCE.

O. S., New York: Souhlasíme zcela. Jen piš. Naši se již postarají o vše nutné a výbor pracuje pilně. V Praze v odboru jednatelském, sletovém, o takové publikaci již rozhodnuto. Jmenovati se bude "Pod praporem sokolským". Více nevíme.

Sokolka v Chicagu: Naši vinou není, namáhali jsme se, psali v každém čísle. Pro nás zájem celku více, nežli pouze zájem jednoho sboru. Delegáta na sjezd volí si ovšem pouze sbor v N. J. S. zastoupený. Hostem sjezdu může být každý, koho sjezd předpustí, aneb sjezd osloví dovolí.

Wilber, Neb.: Neuveřejníme. Chceš-li dopis si do Dodge, Neb.

K. F.: V případech toho druhu doporučení lze mořské a solné lázně na Jihu. První jsou prospěšny nemocným dobře živěným a dostatečně silným, trpícím hlavně jen mírným projevem nervové ochablosti. Speciálního vlivu na migrénu nemají, tot' nesmysl. Solné lázně dají i doma se připravit, pravda, ale hodí se spíše pro chudokrevné, sešlé osoby, zvláště když jim nechutná jíst a p. Ono lázeňské místo, jež jmenuješ, jest dobré.

Ino. L. K. V případě takovém půjde asi pouze jen cestou milosti. Chceš-li jet, musíš již od nynějška se starat a sice na konsultátě, jakž sděluje se nám. Rakousko-uherský příslušníci, již dosáhli amerického občanství a kteří nedostáli plně své odvodné, po případě branné povinnosti, jsou zpravidla trestáni, navrátí-li se do svého domova. Pas americký musel bys mít rozhodně.

Baltimore: Není sokol, jenž anonymní listky toho druhu posílá. Ba zdá se, že se hochu velbloudu tomu aspoň v jednom podobáš, velbloud vydrží osm dnů a více bez pití, kdežto Ty ubohý as osm dnů měl "sváteční", jinak nemohl bys' přece proti vlastním činovníkům takto jednati. Někdy studené obklady na hlavu pomohou. Tobě necht' pomůže tento trochu teplejší.

VYZVÁNÍ.

Oznamujeme všem Jednotám, že Výkonný Výbor Nár. Jednoty Sokolské zakoupí za mírných podmínek tělocvičné nářadí, jako jsou: bradla, hrazda a kůň. Pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, nechť ihned oznámí to jednateři V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajem., 1 Teasdale Pl. F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostk., Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesaf, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní, Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Antop Mysliveček; náměstek Fr. Beníšek; pokladník Fr. Lier II.; jednatel Vinc. Vaněk, 420—424 E. 71. St., New York City; náčelník Jos. Gregor, 406 E. 75. St. podnáčelníci: I. Jan Beníšek, II. Fr. Beníšek; finanční výbor: Jos. Gregor, Fr. Lier ml. Schůze odbyvá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St., New York.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 2002 Ellsworth St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jan Batka, 132 F. Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59 — 2nd Ave. Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeiffera, roh 15. Ave. a 9. ul.; taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svořnost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 3389 3rd Av.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—422—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrátek, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. nedělí v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; tajemník Jos. Ladislav, 619 Westmount St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass.; tajemník Josef Krupka, 11 Oneko Lane.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. nedělí v Národní síni Č. S. P. S.; taj. Frant. Novotný, 717 Pennington av.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y.; taj. Jos. Michalíčka.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. nedělí v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Vojtěška A. Jareš, 2004 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Clevelandu, O.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cals, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, 104 Tillman Avenue, Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Gust. Kašpar, V. Štíbr, Fr. Vacha, Emil Slapák, Frank Vejnar. — Schůze 4. nedělí odpo. ve 2 hod. u "Sokola Cech".

Sokol Cleveland, 1. sobotu v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jedn. Emil Slapák, 8711 Capitol St. S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. nedělí v Sokolovně, č. 6 Wendal Ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Vojt. Rozhoň, 118 Sackett St.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 430 Hurlbut Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Frant. Frýzek, 63 Tillman Ave; účetní Václav Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.; 4 nedělí v měsíci, v síni Al. Štolby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everett St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; tajem. Louis. Sedlák, 3271 East St., Allegheny, Pa.

Župa Střední, Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náč. V. K. Tříska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesaf, 2334 So. 13. St.; jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Vůch, Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9. a Allen av, každé 3. pondělí

Plzenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, tajem. A. Kalík, 934 So. Ashland av. účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave. Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Vác. Topinka, 1359 So. Avers Ave.

Těl. Jed. Čechle, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave; tajemník Stanislav Fajgl, 1358 So. 41st Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vořta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lída, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hálek, 133 W. Taylor St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; Fr. Vraney, taj., 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni. Taj. Jos. Pokorný, 682—14th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen av.; taj. V. K. Tříska, 2039 Russell Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo. schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Av. a Neosho St. Tajemník Vinc. Václavík, 4537 Minnesota Ave.

Tyř C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. nedělí v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

T. J. S. East St. Louis, Ill.; taj. Jan Vrzal, 1208 N. 3rd St.

Župa Západní, Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašík, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáček a Růžena Sedláček, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Able Neb.; 1. nedělí, taj. Jan Vávra.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. nedělí; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. nedělí; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. nedělí ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. nedělí v Central Hall bratří Jíchů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni CSPS; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, 287 So. 21. St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. Jiff z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. E. H. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. nedělí v Národní síni, 21st & U. Sts., tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & O. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Anna Redla, 1732 So. 13. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva. taj. Jindř. Studníčka.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Frant. Ptáček, 434 Waller St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Ant. Byšavý.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. J. Hálek, Prague, Oklahoma.